Nr. 128. Wtorek, 7 Czerwca 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, świerćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu mianowała adjunkta podatkowego Józefa Sochockiego kontrolorem podatkowym a praktykanta podatkowego Mikołaja Illukiewicza adjunktem podatkowym. *)

*) Powtórzone z powodu błędnego podania obu nazwisk w piątkowym numerze.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 czerwca.

Senat francuski a raczej jego komisya dla reformy wyborczej zdobyła się na krok bardzo śmiały i ważny, t. j. oświadczyła się przeciw systemowi wyborów zbiorowych, przyjętemu już jak wiadomo w Izbie deputowanych. Jest to niespodzianka dla świata, nie wyłączając samego Gambetty, który po tryumfie w Izbie deputowanych uważał się już za pana sytuacyi, wszechwładnego kierownika przyszłych wyborów ogólnych, a w dalszej cokolwiek przyszłości za władcę Francyi. Komisya senatu, która postanowiła oprzeć się reformie wyborczej, nie składa się pewnie z członków, którychby nazwać można wrogami republiki lub reakcyonistami. Zasiadają w niej prawie sami republikanie zdeklarowani, między nimi kilku mężów stanu, którzy oddali wielkie usługi obecnej republice, kierowali jej losami w chwilach krytycznych i odwrócili niejedno niebezpieczeństwo. Sam sprawozdawca Waddington stanowi znakomitą firmę polityczną trzeciej republiki. Stał on później na czele gabinetu, już po r. 1877, po owym ostatnim i największym pogromie konserwatystów, kiedy to Gambetta bez systemu wyborów zbiorowych odniósł wielkie zwycięztwo wyborcze przeciw gabinetowi Broglie-Fourtou. Jeżeli tedy komisya z takich członków złożona wnosi zaniechanie reformy wyborczej, która w Izbie deputowanych utrzymała się tylko większością kilku głosów, to los sprawy uważać należy za zachwiany, a co najmniej za wątpliwy. Dlatego też Gambetta, jak doniósł sobotni telegram, porusza wszelkie sprężyny, aby zapobiedz klęsce, dlatego też w Izbie samej sprawozdanie Waddingtona sprawiło wrażenie tak silne, jakie zwykle towarzyszy tylko sprawom pierwszorzędnej wagi, rozstrzygającym o losach państwa.

Senat staje do walki z Izbą deputowanych może po raz pierwszy od czasu swojego zorganizowania w roli rzecznika konserwatyzmu, pojmowanego w duchu ściśle republikańskim. Nie chodzi tu o te interesa konserwatywne, których reprezentantką i orędowniczką jest prawica, złożona z różnych frakcyj monarchicznych, lecz o interesa konserwatywno-republikańskie, o utrzymanie obecnego ustroju i obecnych instytucyj. Czego w Izbie deputowanych nikt nie śmiał czy nie chciał powiedzieć o systemie wyborów zbiorowych jasno i kategorycznie, to wypowiada komisya senatu w swojem sprawozdaniu, t. j. zaznacza, że system ten zagraża republikańskiemu ustrojowi Francyi, gdyż umożliwia wywyższenie jednostki popularnej w sposób monarchiczny. Senat obawia się właściwie, aby po zaprowadzeniu wyborów zbiorowych jeden z pretendentów do tronu nie wypłynął w roli kandydata do prezydentury i nie skopiował następnie roli Napoleona III. W tej obawie mieści się także alluzya do Gambetty, bo jeżeli senat szczerze bronić chce interesów republiki, to jednakowo potępiać musi tak prezydenturę każdego pretendenta jak i nienaturalne wyniesienie jednostki, chociażby tak potężnej wpływami jak Gambetta, na stanowisko władzcy niekoronowanego.

W czwartek senat przystąpi do załatwienia sprawy wyborów zbiorowych. Do tego czasu Gambetta nie będzie szczędził żadnych trudów, podwoi usiłowania swoje, w danym razie nawet nie zawacha się rzucić groźby, aby wyjednać sobie w senacie bodaj tak nieznaczną większość, jaką osiągnął w Izbie deputowanych. Gambetta nie daje za wygraną, ale nie łudzi się pewnie, że sytuacya jest dla niego bardzo trudną. Senat w każdym razie rozstrzygać będzie we czwartek nietylko o reformie wyborczej, lecz pośrednio także o losach swoich. Jeżeli ulegnie w ostatniej chwili wpływowi Gambetty, przygotować się musi na to niebezpieczeństwo, jakie wskazała komisya w swojem sprawozdaniu. Jeżeli zaś wytrwa w oporze i zada klęskę Gambecie, spotka się zaraz nazajutrz z podniesioną głośno kwestyą, czy republika potrzebuje drugiej Izby, któraby była tylko hamulcem dla reform. Kwestyę tę podnosili dotąd tylko radykały. w razie poniesienia klęski w senacie Gambetta uważać zacznie senat za przeciwnika, którego koniecznie usunąć należy.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 2 czerwca.

(*k*) Historya walk parlamenternych niewiele zapisała klęsk podobnych do tej, którą opozycya w Izbie poselskiej poniosła w sprawie wszechnicy czeskiej. Był to pogrom zupełny, lewica w rozsypce zeszła z pola i musi się reorganizować na nowo. Żaden z klubów nie wie, kto jeszcze do niego należy, a całe stronnictwo pyta, gdzie się podziali przywódcy, gdzie się dawne zapodziały sztandary. Przykro zapewne tym panom z świadomością tak wielkiej przegranej wracać z pola walki do domu. Ale gdy z pierwszego popłochu ochłoną, będą oni Panu Bogu dziękowali, że po tej walce skończyła się kampania, która, gdyby była jeszcze dłużej się przeciągnęła, już dla nich mogła być tylko nieprzerwanem pasmem przegranych, i doprowadziłaby była ich stronnictwo do ostatecznego rozstroju. Gdyby opozycya pozostała była wierną owej błędnej ale konsekwentnie przeprowadzonej taktyce czystej i bezwzględnej negacyi, byłaby jak tylekroć tak i teraz uległa większości, rezultat co do przedmiotu walki byłby ten sam. Czesi byliby otrzymali własny uniwersytet a rząd nie byłby dopuścił nic takiego, coby przyniosło ujmę istniejącej niemieckiej wszechnicy. Dotychczasowa negacyjna tego stronnictwa taktyka, taktyka czysto odporna, wykluczała wszelkie widoki zwycięstwa, ale przynajmniej w kupie trzymała szeregi. Tymczasem zamarzyło się lewicy o jakiejś akcyi dodatniej i już na pierwszej próbie rozprysła się jej siła. Ludzie obdarzeni politycznym zmysłem, a jest ich niewielu po tamtej stronie Izby, żywili zawsze nadzieję, że uda im się zbliżyć do jednego ze stronnictw narodowych, rozbić tym sposobem dotychczasową większość i przy nowem ugrupowaniu stronnictw stać się panami sytuacyi. Wielokrotnie powtarzane do Polaków umizgi okazały się daremnemi. Polacy długie lata wytrzymali w twardej szkole mniejszości i z tych lat wynieśli naukę, jak należy godzić interesa własnego kraju z obowiązkami względem całego państwa. Dzisiejszy skład rządu i obecne ugrupowanie stronnictw nie stawia im na tej drodze żadnej przeszkody. Polacy najmniej mają powodu do żądania zmiany położenia, jakie się po upadku gabinetu Auersperga wytworzyło Jeśli zdarzało się w ciągu ostatniej parlamentarnej kampanii, że rząd nawet ze strony prawicy doznawał niejakich trudności, to nie pochodziły te trudności nigdy ze strony posłów galicyjskich. Owszem za ich wpływem, zawsze umiarkowanym a przedmiotowym, udawało się takie trudności usuwać. Na lewicy nie umiano do końca tego stanowiska Polaków ocenić, ale widząc, że ci nie dadzą się zachwiać, sprobowano ująć dla siebie Czechów. Oddawna powtarzali posłowie niemieccy z Czech, że przeciw utworzeniu wszechnicy czeskiej nic nie mają do zarzucenia, byle to była wszechnica osobna, z istniejącym uniwersytetem niemieckim niemająca żadnej wspólności. Czesi odrzucali ten warunek, jako sprzeczny z tradycyą historyczną, z zasadą równego uprawnienia plemion, z ich aspiracyami narodowemi. Niemcy zaś bali się, że z postępem czasu wyrugowani zostaną ze wspólnego posiadania i utracą ostatni szaniec w Czechach, na którym powiewa proporzec „niemieckiej kultury“. Takie było wzajemne usposobienie, kiedy za wzniosłą inicyatywą Korony stanęła ta kwestya na porządku dziennym. Czesi pomimo

Molière i jego komedya.

Molière, sein Leben und seine Werke von Ferdinand Lotheissen. Frankfurt a. M. 1880.

II.

(Ciąg dalszy.)

Łatwo zrozumieć, jak śmiesznym i godnym satyry musiał się wydawać podobny ton Molierowi, który miał tak wielkie poczucie prawdy i naturalności. Pod tym względem daje pan Lotheissen ciekawe zestawienie Moliera z trzema pierwszorzędnymi, współczesnymi poetami Francyi, którzy się dobrze znali i wzajemnie na siebie oddziaływali — z Boileau, Rasynem i Lafontenem. Boileau i Rasyn reprezentowali kierunek czysto klasyczny, wzorów szukali tylko w świecie klasycznym, po za tym światem poezya dla nich nie istniała, wszelkiej gminności wyrażenia bali się jak ognia, a jakkolwiek również szydzili z przesady i pretensyonalności *précieuses*, kierunek ich przecież był do pewnego stopnia uszlachetnionym kierunkiem owych *précieuses*. Przeciwnie Molière i Lafontaine byli wolni od rygoryzmu klasycznego, lubili czytać utwory dawnej literatury francuskiej, znali dawne żartobliwe powiastki, *fabliaux*, komedye ludowe, z zamiłowaniem czytali Rabelais'go.

Jest w *Mizantropie* bardzo ciekawy ustęp, w którym Molière ustami Alcesta, krytykując pewien sonet, stojący na wysokości panującego wówczas stylu, wypowiada przekonanie swoje o tym stylu „Ten styl figuryczny, który tak bardzo chwalą, nie ma prawdy w sobie, jest to tylko gra słów, czysta afektacya; natura zupełnie inaczej przemawia. Dlatego trwoży mię zły smak wieku. Nasi ojcowie, jakkolwiek nieokrzesani, mieli jednak smak lepszy, i ja daleko mniej cenię to wszystko, co dziś tak podziwiają, od starej piosnki, którą wam powiem:

Si le roi m'avoit donné
Paris, sa grand'ville,
Et qu'il me fallût quitter
L'amour de ma mie,
Je dirois au roi Henri:
Reprenez votre Paris,
J'aime mieux ma mie, o gué!
J'aime mieux ma mie!

„Rym tu nie j st bogaty, powiada dalej Alcest, a styl staroświecki, ale czyż nie uważacie, że to więcej warte od tych błyskotek, na które się zdrowy rozsądek zżyma, i czyż nie tak przemawia prawdziwe, czyste uczucie.“

III.

Życie wielkich poetów jest niby akordem do ich poezyj. Akord ten rzadko bywa tak pogodny i spokojny, jak u Göthego; po większej części mięszają się do niego tony, które minorowy charakter nadają całości. Do tej większości należy i Molière. Wprawdzie zewnętrzna strona jego życia wesoła, śmiejąca się, barwna, doskonale rymuje z tą szaloną wesołością, jaka tryska z jego komedyj, ale podniosłszy nieco tę zasłonę, dojrzymy tragicznych znamion.

Znamion tych naturalnie nie trzeba szukać w młodosci Moliera. Miała ona wprawdzie swoje kłopoty, troski, niepowodzenia, nawet katastrofy, ale wszystkie te ciosy ześlizgiwały się po młodzieńczej piersi, lekkie zaledwie zostawiając draśnięcia. Do tych przykrości pierwszej doby samodzielnego życia, należy naprzód stosunek Moliera do własnej rodziny. Ojciec Moliera, nadworny tapicer królewski, pochodził z zamożnej mieszczańskiej rodziny Poquelinów, która, jak całe mieszczaństwo, jak całe niemal ówczesne społeczeństwo, z pogardą patrzyła na stan aktorów. Wprawdzie już Ludwik XIII wydał był edykt, stanowiący, że zawód aktorski nie ma pozbawiać czci człowieka, ale kościół nie zniósł był jeszcze postanowienia, które odmawiało aktorom pogrzebu chrześciańskiego. To też rodzina Moliera była bardzo zgorszoną, gdy ten w dwudziestym pierwszym roku życia, zamiast zwrócić się na drogę adwokatury, na której go chciał widzieć ojciec, przyłączył się do trupy aktorskiej, którą utworzyła o cztery lata starsza od niego Madeleine Béjart, znana z miłosnego stosunku z hrabią Modeny. Młody Poquelin, czyniąc zadość drażliwości rodziny, która się go wstydziła, utaił rodowe swoje nazwisko pod przybranem — Moliera, i w drzewie genealogicznem Poquelinów, które z tych czasów pochodzi, pominięto zupełnie osobę wielkiego pisarza i artysty.

Nowej trupie przytem przez kilka lat początkowych bardzo się nie wiodło. Po krótkim pobycie na prowincyi, trupa ta osiadła w Paryżu i tu przybrała nazwę *l'illustre théatre*. Nazwa była świetna, ale dochody tak małe, że Molière wkrótce popadł w długi. Doszło do tego, że nie było czem płacić za świece łojowe, które służyły do oświetlenia teatru i Molière, jako przedstawiciel towarzystwa, osadzony został w więzieniu, ponieważ towarzystwo nie zapłaciło stu kilkudziesięciu lirów, które się za owe świece należały. Uwięzienie to nie trwało długo, ale też nie było ostatniem; niebawem znowu go długi zaprowadziły do więzienia, zkąd go przyjacielska ręka wyzwoliła. Te niepowodzenia Moliera i trupy, do której należał, trwały aż do r. 1647, to jest do czasu, kiedy trupa wyniosła się na prowincyę, gdzie, wędrując z miejsca na miejsce, w przeciągu lat jedenastu, coraz większej nabierała wprawy i coraz większem cieszyła się powodzeniem.

Otóż nie w tych przeciwnościach poczynającego się zawodu, nie w odrazie rodziny ku temu zawodowi, nie w kłopotach pieniężnych, ani w katastrofach więziennych ukrywa się tragiczność, ale w ostatniej epoce życia Moliera, kiedy wszystkie jego życzenia młodzieńcze zdawały się być spełnionemi, kiedy trupa jego miała już byt ustalony w Paryżu, a on sam stał się sławnym artystą dramatycznym i autorem, a przytem zamożnym człowiekiem.

Towarzystwo wróciło do Paryża w roku 1658, a w cztery lata potem Molière, liczący już wówczas lat czterdzieści, ożenił się. W młodości, obracając się w kole, gdzie nie kwitła surowość obyczajów, miał on wiele miłostek, a pomiędzy innemi nie tajny był jego stosunek z Magdaleną Béjart. Miłostki te jednak nie wyziębiły w nim uczuć

tak potężnego poparcia okazali się nad wszelkie spodziewanie pochopnymi do zgody. Przystali od razu na to, żeby nowy uniwersytet nic nie miał wspólnego z dawnym prócz nazwy i nader niepewnego w niektórych fundacyach udziału. Pomimo, iż według wniosków rządowych mogli ten gorąco pożądany nabytek zawdzięczać jedynie wspaniałomyślnemu postanowieniu Korony, przystali na to, żeby dar ten ratyfikowany był przez ową Radę państwa, której wpływ na sprawy wychowania w królestwie czeskiem jest według ich pojęcia wdzierstwem w nieprzedawnione polityczne prawa tego królestwa. Czesi więc daleko idące porobili ustępstwa, jedynie dla miłej zgody, bo o tem wątpić nie mogli, że w razie ostatecznym, przy pomocy prawicy, otrzymają wszystko, czego pragną, przebojem. Znać w tem ich postanowieniu dobroczynny wpływ dwuletniej parlamentarnej pracy, która uczy, że nie ślepym uporem, ale drogą mądrych kompromissów w wolnem państwie dochodzi się do wygranej, Zaskoczeni takiem usposobieniem Czechów, posłowie niemieccy spróbowali przybrać pozór zgodności i pierwszą położyć kładkę, po której obie zwaśnione strony mogły się zbliżyć ku sobie. Myśl to była politycznie zdrowa. Jakże ciężką jest tej opozycyi choroba, jeśli takiej myśli ani zrozumieć, ani przyjąć nie zdołała, jeżli krok, który stronictwu opozycyjnemu dodać miał siły i otuchy na przyszłość, stał się dla niego zgubą ostateczną. Nie powtarzam tu owej jeremiady, podniesionej na rozmaite tony przez wszystkie opozycyjne dzienniki. Czytaliście ją zapewne z uwagą. Jest to najwymowniejszem świadectwem tego rozpaczliwego usposobienia, w jakiem się całe stronictwo po poniesionej klęsce znalazło.

Rada państwa.

(*XLII Posiedzenie Izby wyższej*)

† **Wiedeń**, 4 czerwca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr. Trautmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11. min. 35.

Dolno-austryackie Stowarzyszenie rolnicze petycyonuje o zaprowadzenie ceł ochronnych na rzecz przemysłu młynarskiego.

Zanim przystąpiono do porządku dziennego uchwalono na wniosek bar. Hyego postawić traktat handlowy z Niemcami na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia; tak samo uchwalono na wniosek p. Plenera co do ustawy o ułatwieniach fiskalnych dla konwersyi długów hipotecznych i na wniosek bar. Wehlego co do ustawy o artystycznem przyozdobieniu gmachu dla parlamentu.

Z porządku dziennego najprzód ustawę o podziale uniwersytetu praskiego na czeski i niemiecki w pierwszem czytaniu przekazano komisyi edukacyjnej; dalej ustawę o zniesieniu opłat retmańskich w porcie tryesteńskim komisyi finansowej.

Następuje drugie czytanie projektu o kredycie dodatkowym w ilości 23,000 zł. na pierwsze urządzenie uniwersytetu czeskiego w Pradze.

Sprawozdawca komisyi budżetowej p. Plener ustnie zdaje sprawę z jej obrad i wnosi, aby przedmiot ten odroczono aż do chwili, gdy Izba postanowi o projekcie samego podziału uniwersytetu praskiego na niemiecki i czeski. W umotywowaniu wniosku tego mowca powołuje się na prawidłową kolej uchwał Izby poselskiej, która wprzód postanowiła o rzeczy samej, a potem dopiero o nakładzie, jakiego rzecz ta wymaga. Na koniec stwierdza mowca, że odraczający wniosek komisyi budżetowej nie przesądza bynajmniej o przyjęciu lub odrzuceniu samego projektu o podziale uniwersytetu praskiego.

Sprawozdawca mniejszości komisyjnej hr. Lew Thun wywodzi że chodzi tu o wykonanie najwyższego rozporządzenia, mocą którego, gdy język łaciński przestał być wykładowym, językiem tym ma teraz być nietylko niemiecki, lecz i czeski. Ma się to rozpocząć z nowym rokiem kursów naukowych, a gdyby dziś nie uchwalono kredytu na właściwe urządzenia, rząd wobec niedalekiego odroczenia Rady państwa nie miałby funduszu na te urządzenia. Dlatego zdaniem mniejszości komisyjnej należy już dziś przyzwolić żądany kredyt bez ujmy dla gruntowności obrad przyszłych nad owym drugim projektem.

Pan Antoni Schmerling: Większość komisyi podziela zupełnie zdanie objawione przez rząd w Izbie poselskiej i samejże Izby tej, t. j. że oba projekty traktować należy w związku z sobą. I zdaje mi się, że nie można uchwalać nakładu na coś, co jeszcze nie istnieje Wspomniane przez szan. preopinanta najwyższe rozporządzenie ma tylko to znaczenie, że Najj. Pan polecił Radzie koronnej, aby w sprawie uniwersytetu praskiego poczyniła kroki w myśl konstytucyi. Rząd uczynił to dwoma projektami swemi. Mniemam, że bynajmniej nie ubliżamy zamiarom JCMości, myśląc postąpić z projektami temi w myśl konstytucyi, jak z wszystkiemi innemi. Wolno mi pewnie imieniem moich przyjaciół politycznych oświadczyć, że z największą objektywnością, bez uprzedzenia zajmować się będziemy sprawą, i cieszyć nas będzie, gdy załatwiona będzie po myśli obydwu stronnictw. Ale to nie jest jeszcze dostateczną pobudką do zajmowania się już dziś projektem o nakładzie, zwłaszcza gdy z odroczenia obrad nad nim mojem zdaniem żadna dla rządu nie wynika trudność. Wszakże rząd ma prawo, dotychczas bez oporu wykonywane, tworzyć pewne zakłady naukowe z czeskim językiem wykładowym. Co do wydatków na nie, może zażądać później absolutoryum, a niech będzie przekonany. że z uwagi na okoliczności wys. Izba absolutoryum tego nie odmówi. W odroczeniu obrad nie widzę przeto złej wróżby dla samej sprawy, tylko ścisłość postępowania wedle regulaminu. Zalecam przeto wniosek większości komisyjnej.

Dr. Randa dziękuje za pojednawcze usposobienie komisyi i preopinantowi, ale ani na wniosek jej, ani na jego wywody zgodzić się nie może. Rzecz wymagająca nakładu już istnieje; istnieje już uniwersytet czeski, utworzony najwyższem rozporządzeniem, bo zakładanie uniwersytetów jest prawem korony. Szanowny preopinant mylnie też twierdzi, iż zdanie rządu było zgodne z zdaniem Izby poselskiej; gdyż owszem J. Eksc. p. Minister Ziemiałkowski imieniem rządu uczynił zastrzeżenie w tym duchu, że zakładanie uniwersytetów jest prawem władzy wykonawczej. oświadczając. iż tylko ze względu na nieprzeszkadzanie sprawie samej nie sprzeciwia się, aby o założeniu uniwersytetu czeskiego orzeczono w ustawie. Mowca rozwodzi się o skromności, a jednak wielkiej ważności zażądanego kredytu; nie wątpiąc zaś ani na chwilę, że Izba wyższa przyjmie w przyszłości uchwałę Izby poselskiej o podziale uniwersytetu praskiego, prosi, aby dziś już przyjęto projekt o kredycie dodatkowym.

Minister br. Ziemiałkowski: Motywom, które szanowna komisya przywiodła na uzasadnienie wniosku odraczającego, nie można pewnie tak całkiem odmówić słuszności; mniemam jednak, że motywa te nie są tak ważne by odraczać ustawę, której załatwienie jest wielkiej doniosłości, skoro ma to być początek wewnętrznego pokoju wielkiej prowincyi, a więc z pewnością państwa także interes w grę tu wchodzi. Tak też, zdaje mi się, zapatrywała się na sprawę wys. Izba, gdy postanawiała przedmiot ten postawić na dzisiejszym porządku dziennym. Gdyby bowiem była tego zdania, co i komisya, że nie można przyzwolić kredytu, zanim nie będzie załatwiona ustawa o uniwersytecie, nie byłaby pewnie uchwaliła, aby ustawa niniejsza stanęła dziś na porządku dziennym. Nie mogę sobie wyobrazić, iżby wys. Izba była uchwaliła przyspieszyć obrady nad tą ustawą, by załatwienie jej odroczyć znów na kilka miesięcy. Rząd przeto bardzo byłby pragnął, aby ustawę tę rzeczywiście też dziś uchwalono, by mógł poczynić kroki przygotowawcze, żeby wprowadzenie uniwersytetu czeskiego w życie nie było odłożone do nieprzewidzianej przyszłości. Skoro atoli J. Eksc. p. Schmerling zepewnił, że i bez tego kredytu można poczynić przygotowania do wprowadzenia uniwersytetu czeskiego w życie i że potem chętnie udzieli się rządowi absolutoryum, przeto rząd w oświadczeniu tem, któremu w wys. Izbie nikt się nie sprzeciwił, znajduje uspokojenie, bo, chociażby ustawy o kredycie dziś nie przyjęto, będzie mógł poczynić kroki przygotowawcze.

Pan Arneth mniema, iż po równie pocieszającem jak uspakajającem oświadczeniu z ławy rządowej, nie potrzeba właściwie już bronić wniosku większości komisyjnej; mimo to wywody profesora Randy, ciekawe, spokojne i objektywne, wymagają pewnej odpowiedzi. Co się tyczy wzmianki o pojednawczem usposobieniu, rzecz to osobliwsza. Pojednanie zachodzi tam, gdzie była nieprzyjaźń, o tej zaś nikomu nie wiadomo. Przeciwieństwo polityczne nie jest nieprzyjaźnią, jest ono zawsze, a pojednanie oznaczałoby nawet zatratę największej cnoty politycznej, tj. stałości. W sposób nieparlamentarny też profesor Randa wciągnął do dyskusyi osobę Monarchy. Nadto Izba wyższa, gdyby odstąpiła od zasady przyjętej pod względem traktowania obu ustaw przez Izbę poselską, pozbawiłaby się prerogatywy tej samej, która służy Izbie poselskiej. Mowca będzie przeto głosował za wnioskiem odraczającym.

Dr. Randa odpiera zarzut, jakoby był wciągnął do dyskusyi osobę Monarchy; tego nie uczynił, mówił tylko o najwyższem rozporządzeniu. którego tu pominąć nie było można.

Prezes oświadcza, że i on tak a nie inaczej pojął wywód p. Randy o najwyższem rozporządzeniu.

Hr. Lew Thun oświadcza, że słowa ministra bar. Ziemiałkowskiego pojmuje tylko w tym duchu, iż rząd odstępuje od żądania kredytu dodatkowego. Ztąd członkowie Izby pewnie go już podtrzymać nie mogą.

W głosowaniu przeważną większością (głosami także polskiemi) przyjęto odraczający wniosek komisyi, za którym głosował także hr. Taaffe.

Następują obrady nad traktatem handlowym z Niemcami. Komisya wnosi, aby traktat zatwierdzono

Książę Karol Schwarzenberg z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości, że rząd pod względem taryfy celnej zastrzegł sobie zupełną swobodę, i spodziewa się, iż rząd w porozumieniu z Węgrami skorzysta z tego w obfitej mierze, szczególniej także w interesie rolnictwa, tudzież niektórych gałęzi przemysłu, których egzystencya jest zagrożona niemiecką polityką celną. Mowca zwraca uwagę rządu między innemi na postępowanie rządu niemieckiego w sprawie przewozu bydła z Austryi.

Minister handlu bar. Pino zapewnia, że z rządem węgierskim już toczą się narady w celu należytego obwarowania interesów obu części monarchii. Rząd zajmuje się także zbadaniem sprawozdań Izb handlowych co do niekorzystnych dla produkcyi krajowej taryf kolejowych; szczególniej w sprawie taryf dyferencyalnych przyrzeka minister dopilnować interesu tejże produkcyi

Sprawozdawca komisyi bar. Neumann zgadza się na poglądy księcia Schwarzenberga.

Poczem traktat zatwierdzono.

Idą z kolei obrady nad ustawą o ułatwieniach fiskalnych dla konwersyi długów hipotecznych. Komisya wnosi, aby przyjęto ustawę w brzmieniu uchwał Izby poselskiej.

Hr. Lew Thun wynurza rządowi uznanie swe, że pojmuje podatkowość nietylko z stanowiska fiskalnego, lecz i ze stanowiska żywego zainteresowania się ekonomicznem położeniem ludności, którego wynikiem w odniesieniu do ludności rolniczej jest projekt niniejszy. Rozumie się, że po samej ustawie tej nie trzeba spodziewać się zbyt wielkich rzeczy, potrzeba innych jeszcze kroków, z któremi wspólnie ustawa ta błogo poskutkuje. Mowca spodziewa się też, że rząd, postępując dalej na tej drodze, pomyśli o innych jeszcze sposobach podźwignienia stanu rolniczego, szczególniej włościańskiego.

Poczem przyjęto ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu.

Bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o artystycznem przyozdobieniu gmachu dla parlamentu.

Na wniosek p. Miklosicza przyjęto jeszcze na porządek dzienny obrady nad uchwalonym przez Izbę poselską kredytem dodatkowym w ilości 20.000 zł. na subwencyę dla szkoły tkackiej w Wiedniu i uchwalono go bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu.

Nakoniec przystąpiono do wyboru delegacyi. Wybrani są:

Członkami: książe Colloredo; hr. Franciszek Coudenhove, książę Czartoryski, bar. Engerth, hr. Frc. Falkenhayn, hr. Fürstenberg, bar. Hofmann, bar. Hübner, książę Khevenhüller, bar. Königswarter, Latour, książę Lichnowski, baron Rossbacher, ks. Sapieha, Antoni Schmerling, Józef Schmerling, hr. Fryd. Schönborn, książę Schönburg, książę Karol Schwarzenberg, hr. Vrints.

Zastępcami: hr. Wrbna, bar. Gager, bar. Cescki, dr. Habietinek, hr. Mitrowski, Arneth, hr. Wodzicki, bar. Felder, bar Schmidt, książę Hugon Thurn-Taxis.

Prezes gabinetu hr. Taaffe zabiera głos i oznajmia: Mam zaszczyt oznajmić wys. Izbie, że z najwyższego polecenia Rada państwa od dnia dzisiejszego odroczona.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 15.

SPRAWY MONARCHII

Najjaśniejszy Pan wydał z Buda-Pesztu pod dniem 2go b. m. następujące Najwyższe pismo:

My Franciszek Józef I, z Bożej łaski cesarz Austryi, Król Czech, i t. d. apostolski Król Węgier.

Kochani Wierni!

Ponieważ do Naszych obowiązków jako Panującego należy czuwanie nad wiernem i ścisłem przeprowadzaniem ustaw krajowych, ze względu, że §. 1 ustawy, artykuł IV, z r. 1848 rozporządza, iż sejm w Węgrzech ma być zwoływanym co roku do Buda-Pesztu i ze względu, że moralne i materyalne interesa narodu domagają się pilno jak najrychlejszego ile możności rozwiązania licznych, zostających w zawieszeniu spraw, postanowiliśmy na wniosek Naszej rady ministrów zwołać stany i deputowanych kraju na sejm, który ma być otwartym 24 miesiąca września roku bieżącego w stolicy Buda-Peszcie, i rozporządzamy skutkiem tego niniejszem: abyście bezzwłocznie porobili te przygotowania, jakie w myśl ustawy wydadzą się konieczne mi, by odpowiednio do artykułu XXXIII ustawy z r. 1874 mogli pojawić się w sejmie w sposób przepisany i w liczbie przepisanej na dniu w zwyż oznaczonym i rozpocząć bez przeszkody w dniu i miejscu wymienionem swoją prawodawczą działalność mający się wybrać deputowani, których zresztą zapewniamy najłaskawiej o Naszej cesarskiej i królewskiej łasce.

Dan w stolicy Buda-Peszt dnia 2go miesiąca czerwca, roku tysiąc ośmset osiemdziesiątego i pierwszego.

Franciszek Józef m p.
Koloman Tisza m. p.

P. Minister spraw wewnętrznych powołując się na powyższe Najwyższe pismo, rozpisał powszechne wybory do najbliższego sejmu na czas od 24go czerwca do 3go lipca bież r.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przyczyny zaburzeń w Rossyi).

Niewyjaśnioną dotychczas sprawę nadużyć ciemnych tłumów przeciw żydom w guberniach Rossyi południowej stara się wyjaśnić *Gołos* w najświeższym numerze z d. 2 b. m. W wyczerpującym kwestyę artykule. traktuje *Gołos* kwestyę antisemicką jako początek groźniejszych w przyszłości rozruchów, jako skutek wielce smutnych narodowych uprzedzeń i ciemnoty. Przedstawia zarazem, że spokój chwilowy jest tylko pozornym, gdyż z jednej strony nie usiłowano wcale usunąć przyczyn złego i przewrotnych pojęć, a z drugiej znowu ludzie zaślepieni, którzy szukają winnych w całych warstwach społecznych, sami wprowadzają zamęt w pojęcia ogółu i budzą namiętności.

---

i nie przeszkodziły rozwinąć się w nim, gdy był starszym, głębokiej i silnej namiętności ku młodej, o dwadzieścia lat młodszej od niego dziewczynie. Tą dziewczyną na nieszczęście była córka owej Magdaleny Béjart, co samo przez się było już fatalizmem, a przytem dało powód nieprzyjaciołom Moliera do rzucenia nań najczarniejszych podejrzeń.... Molière wskutek fatalnego zbiegu okoliczności nie mógł wyświecić prawdziwego stanu rzeczy i odeprzeć strasznego podejrzenia. Na podstawie najnowszych poszukiwań ciemna ta sprawa przedstawia się w następujący sposób: Magdalena Béjart, która od 1636 roku była kochanką hrabiego Modeny, miała z nim dziecię. Hrabia uznał to dziecię za własne i choć był żonaty, Magdalena spodziewała się, że kiedyś ślub ich połączy, żona bowiem hrabiego była chorą i spodziewano się rychłego jej zgonu. Tymczasem plany Magdaleny pokrzyżowała polityka, hrabia Modeny wziął udział w pewnem powstaniu przeciw królowi, skazany został na śmierć i uciekł do Belgii. Magdalena i potem nie przestała prowadzić awanturniczego życia i w roku 1643 wydała na świat drugie dziecię. Ale ponieważ w tym samym czasie hrabia Modeny został ułaskawiony i znowu ukazała się Magdalenie nadzieja zostania jego ślubną żoną, uznała ona za stosowne nie przyznać się do drugiego dziecka. Matka Magdaleny, Marie Béjart, licząca już wówczas lat 53, pospieszyła córce z pomocą i wydała nowonarodzone dziecię za swoje własne. Tem dziecięciem była Armanda, późniejsza żona Moliera i tym sposobem urzędowo, podług metryki uchodziła ona za siostrę swej matki, Magdaleny. Wobec takiego stanu rzeczy Molière musiał w milczeniu znosić ciężkie podejrzenia, jakie koło niego krążyły, nie śmiał wyświecić prawdy, któraby tylko hańbę przyniosła rodzinie żony.

Lecz smutniejszem, tragiczniejszem od wszystkiego było to, że Armanda okazała się nie lepszą od swojej matki, i autor *Szkoły mężów* nie umiał sobie dać rady ze złą żoną. Pisząc tę komedyę. autor miał już na myśli przyszły swój stosunek małżeński i rola wyrozumiałego i pobłażliwego Artysta była niejako programem postępowania Moliera, jako małżonka. Program zawiódł. Armanda była kokietką, nie kochała Moliera, a wyszła za niego tylko dla stanowiska, jakie zajmował, a które jej schlebiało. Już w *Szkole kobiet*, komedyi, która w kilka miesięcy po ślubie została wystawioną. odzywają się w słowach Arnolfa westchnienia samegoż Moliera.

Ciel! puisque pour un choix j'ai tant philosophé,
Faut il de ses appas n'être si fort coiffé!
Elle n'a ni parents, ni support, ni richesse,
Elle trahit mes soins, mes bontés, ma ten [*dresse*:
Et cependant je t'aime après ce lache tour,
Jusqu'à ne me pouvoir passer de cet amour.

(O Boże! tyle narozmyślałem się nad wyborem żony, trzebaż żeby mię jej wdzięki teraz tak usidliły! Nie ma ona ani rodziców, ani przyjaciół, ani posagu; niewdzięcznością odpłaca mi się za moje starania, dobroć, czułość; — a przecież kocham ją i po tym niegodziwym jej postępku tak, że bez tej miłości żyćbym nie mógł).

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ten godny uwagi, gdyż napisany bez wątpienia ze znajomością rzeczy i kraju artykuł *Gołosu* brzmi w streszczeniu:

„Ludzie znający dokładnie stosunki zapewniają, że lud w Rossyi południowej czuje potrzebę „bić“ żydów co lat dziesięć. Obawiamy się, ażeby poczucie tej potrzeby nie objawiło się wcześniej i żeby w celu zadośćuczynienia temu poczuciu nie padli ofiarą także inni ludzie oprócz żydów. Pragnąc odwrócić podobną katastrofę, poruszymy niedotknięte dotąd szczegóły tej kwestyi.

„Czemu lud bił żydów? Odpowiadają nam na to ze wszech stron, że nie z przyczyn plemiennej lub religijnej nienawiści, ale z przyczyn ekonomicznych. Mówią, iż lud, czując ucisk, posłuchał zewnętrznych podszeptów i uwierzył, iż przyczyną nędzy ekonomicznej są żydzi.

„Ktokolwiek zna dzieje zaburzeń ludowych w Rossyi, ten pojmie te ich objawy, o których mówić będziemy. Lud nie bada nigdy głęboko ukrytych i wielorakich przyczyn, ale szuka zawsze tylko widomego winowajcy, którego może dosięgnąć. Taki prąd umysłowego usposobienia ludu stanowi bardzo dogodną rolę dla wszelkiej agitacyi. Daje to łatwość poszczucia ludu na każdego, kogo się przed nim przedstawi za winowajcę.

„Najdawniejsze nasze dzieje przekonywają o tem dowodnie. Kronikarze opowiadają pod r. 1024, że podczas głodu panującego w ziemi Suzdalskiej, podżegacze podbudzili lud, ażeby zabijał stare niewiasty, gdyż one pochłaniać miały wszelkie zapasy żywności. W czasie strasznego pożaru w Moskwie, za Iwana Groźnego, roznamiętnione tłumy wołały: „Burzę tę sprowadziła księżna Helena Glińska ze swemi dziećmi, bo wyrywała serca ludzkie z ciał, zanurzała je w wodę i kropiła nią domy, jeżdżąc po Moskwie, a ztąd i miasto zgorzało.“ W wieku XVIII w czasie panującej w Moskwie dżumy, zamordował ciemny tłum ludu arcybiskupa Ambrożego. W wieku bieżącym podczas cholery, rzuciły się tłumy na doktorów i mordowały ich.

Nie przeczymy wprawdzie, że żydzi eksploatują kraj, ale przyczyną biedy nie są żydzi i nędzy tej nieusunie się wymordowaniem żydów, rozdaniem pomiędzy tłumy ich mienia. Ale ciemny lud nie pojmuje tego. Jemu potrzeba koniecznie winowajcy, który skoro wyda ostatnie tchnienie, to wszystko potem pojdzie jak najlepiej. Ale jeżeli tłuszcza jest roznamiętniona, jeżeli żądze jej zwierzęce są rozbudzone, to dosyć wskazać kogokolwiek i powiedzieć, że to winowajca, a chociażby to było rzeczą najnieprawdopodobniejszą, wiara znajdzie się zaraz. Powiemy nawet więcej im mniej prawdopodobieństwa, im potworniejsza wieść, tem większą znajduje wiarę u tłumów. Wszelka idea —pisze Taine— nim się zakorzeni w umyśle ciemnego człowieka, musi wprzód przeobrazić się w legendę i to tak potworną, jak niepojętnym i prostym jest umysł ludzi gotowych ją przyjąć, ale odpowiadającą właśnie ich życzeniom i nadziejom.“

Dalej *Gołos* zastanawia się nad faktem, iż w ziemstwie elizabetgrodzkiem znaleźli się ludzie światlejsi, którzy podnieśli jedynie racyonalną myśl nie poprzestawania na szukaniu winnych lecz zbadania rzeczywistych przyczyn zaburzeń, myśl tę jednakże zakrzyczano.

„Zamknięto — pisze *Gołos* — usta zebraniu ziemskiemu. Rzecz bezprzykładna! Zamykajcież i dalej usta, a potem ubolewajcie łamiąc dłonie, że ogół nasz odznacza się taką niezaszczytną apatyą. Nie przypuszczamy zresztą, żeby wniosek szukania przyczyn mógł był znaleźć powodzenie, gdyż dyktatorskie organa naszej prasy idąc za przykładem tradycyjnych podżegaczy, szukają ciągle tylko „winnych“. Równolegle z bosymi przywódzcami tłumów i w imię „ludowej prawdy“, organa te przyjęły też same zasady nie w jednej tylko kwestyi żydowskiej, ale we wszystkich, znanych u nas pod ogólnem mianem „zaburzeń“.

„I tutaj nie potrzebują oni przyczyn, nie, potrzebni im są tylko winowajcy, i to nie ci, którzy się mogą w istocie znaleźć, którzy zostaną ujęci przez policyę i oddani sądom, tylko jacyś tajni, niewiadomi, nieuchwyceni winni — słowem, jakaś „Helena Glińska“, która sprowadziła pożar na Moskwę. Szukają jej pilnie p. p. Katkowy *et consortes*.

„Takimi winowajcami przedstawiają się ich wyobraźni „intelligencya“ „liberały“ „przyjaciele Zachodu“, „prasa i szkoła.“

„Któż dziś zaręczy, że legenda o nowej „Helenie Glińskiej“ nie wyda praktycznych rezultatów i że powtórzenie scen z żydami nie przeobrazi się w taki objaw, który „może być poważnem niebezpieczeństwem dla własności cudzej w ogóle“. Byłoby te nieuniknionem zwycięztwem „narodowej prawdy“ i rzeczywistym wyrazem „narodowej polityki“.

„Współcześni nasi burzyciele nazywają winowajców niezrozumiałemi dla ludu wyrazami: „Inteligencya, klasy średnie, prasa, liberalizm, lokaje Europy i t. d.“. Ale wszystkie te z przebiegłością użyte słowa, tłómaczy sobie lud o wiele prościej na „bogacze, panowie i ich służba“ słowem ci winowajcy, to nie prosty lud, lecz klasy wyższe. I oto pewnego pięknego poranku nowa „Helena Glińska“ doczeka się swego żniwa. A cóż będzie wtedy? „Jestemy przekonani, że u nas ludzie głoszący takie wieści, które prowadzą prosto do burzy, gotowi zapytać: „A choćby, to i cóż?“ Ale zniewoleni jesteśmy powiedzieć więcej, myśl o nieuniknionej zagładzie wszystkiego, co nie jest „ludem“, przejmuje u nas bardzo wielu radością. Mówimy to czując całą grozę tego, co mówimy. O prawdzie słów naszych może się przekonać, każdy, ktokolwiek w najświeższych czasach miał sposobność zetknięcia się z szerszemi kołami społeczeństwa.

„Naturalnie, iż rząd nie może się na to zapatrywać z powyższego punktu widzenia. Już z powodu katastrofy z żydami wypowiedział rząd stanowczo, że żydzi znajdują w prawach i władzach taką samą opiekę, jak inni mieszkańcy kraju. Rząd przecież inaczej mówić nie może, gdyż w przeciwnym razie znaczyłoby to, że rząd patrzy z pobłażeniem na zabójstwa, grabieże i gwałty. Odmienne wystąpienie rządu, byłoby prostem zniweczenim wszelkich podwalin życia społecznego i państwowego. Rząd musiałby wystąpić również surowo przeciwko gwałtom popełnianym na innych warstwach społeczeństwa, musiałby stanąć z bronią przeciw tłuszczom. Ale ileżto ofiar poledz może tak z jednej, jak z drugiej strony. I daj Boże, ażeby się skończyło na ofiarach pojedynczych, żeby rozszalałe tłuszcze można było tak łatwo przywieść do porządku, jak łatwo było wyzwać je do „czynu“.

„Dlatego — kończy *Gołos* — radzimy naszym tradycyjnym burzycielom, że jeżeli tak gorąco pragną zdławienia grzesznej „inteligencyi“, niechże do tego pięknego dzieła biorą się sami, własnemi rękami, lecz niech nie podsuwają cudzych głów, a nadewszystko głów z tego „ludu“, który, jak twierdzą, tak bardzo kochają. Nie obwiniamy ich o żądzę krwi, ale o słabość umysłową. Masom potrzeba winowajcy, i im tego potrzeba; tłuszcza cieszyła się z rozruchów i oni się cieszą. W obu jednak wypadkach pociecha to bardzo smutna. Czas już mieć rozum. Ciemne tłuszcze powinny się przekonać, że wpływowe żywioły nie idą z niemi ręka w rękę, to jest, nie szukają winnych w całych wielkich warstwach lub klasach społeczeństwa i nie robią tych klas odpowiedzialnemi za to, czego się one nie dopuściły. Tymczasem u nas ludzie, wywołujący i podniecający zawieruchy kroczą tą samą drogą co masy i przyklaskują namiętnościom, zaciemniając rozsądek. Chcą tego, ażeby kwestyę winy całych warstw wzięły w swe ręce ciemne tłumy. Wtedyby się dopiero zadowolnili, uradowali swojem dziełem. Uważaliśmy za nasz obowiązek wskazać, z jakiemi instynktami i namiętnościami igra się lekkomyślnie takiem postępowaniem i w czyje ręce przechodzi ta zdrożna zabawka“.

KRONIKA

= **JE. pan Namiestnik** hr. Alfred Potocki i p. Marszałek krajowy dr. Mikołaj Zyblikiewicz powrócili dziś rano z Wiednia do Lwowa.

— **Ks. dr. Adam hr. Potulicki** radca konsystorza biskupiego w Krakowie, wybrany został kanonikiem nierezydencyonalnym ołomunieckiej kapituły metropolitalnej. Najj. Pan raczył zatwierdzić ten wybór.

— **Wykład habilitacyjny** p. Bronisława Pawlewskiego odbędzie się w sali wykładowej I (sala fizyki) tutejszej c. k. szkoły politechnicznej, w piątek dnia 10 b. m. o godzinie 12 w południe. Prelegent wykładać będzie: „O wyrobie gazu oświetlającego z nafty.“

— **Towarzystwo przyrodników** im. Kopernika odbędzie we czwartek, 16 b m. wycieczkę naukową w okolice Janowa. Członkowie towarzystwa pragnący w niej wziąć udział, winni zapisać się u któregokolwiek z członków zarządu i złożyć kwotę 3 zł w. a. na pokrycie kosztów jazdy i wspólnego obiadu. Wycieczka odbędzie się dorożkami, których dostarczeniem zarząd się zajmie. Wyjazd nastąpi o godzinie 6 rano. Punkt zborny w mieszkaniu wiceprezesa towarzystwa, ulica Zygmuntowska nr. 7 A. Lista uczestników zamknięta będzie we wtorek 14 b. m

* **Stacye telegraficzne** z ograniczoną służbą dzienną na czas sezonu kąpielowego otwarte zostały w Iwoniczu, Rabce, Truskawcu i Zegestowie. W Ułaszkowcach zaś otwarta została stała stacya telegrafu, także z ograniczoną służbą dzienną.

*** **O strasznej klęsce** ogniowej odbieramy w ostatniej chwili depeszę telegraficzną z Sieniawy. Zgorzało w tem mieście wczoraj 250 domów; przeszło 300 rodzin (z 1.600 ludzi), przeważnie izraelickich, pozostało bez dachu. Straty wynoszą przeszło pół miliona zł. Przyczyna tego strasznego nieszczęścia nie jest jeszcze dokładnie zbadana. Komitet pomocy dla pogorzelców już się zawiązał w miejscu.

— **Magnetyzer Donato** wraz ze swojem *medium* panną Lucyllą, miał na dwóch ostatnich przedstawieniach nadzwyczajne powodzenie. Żywego zainteresowania się publiczności dowodziła szczególniej znaczna bardzo liczba osób pragnących zasiadać na estradzie i być najbliższymi świadkami eksperymentów. Szczupłość miejsca jednakże nie pozwoliła uczynić zadość wszystkim tym życzeniom, pomimo że p. Donato jak największą możebną liczbę osób dopuścił do przyglądania się z bliska swoim produkcyom.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Turce z grupy gmin miejskich rozpisano na dzień 22 czerwca b. r. Z uwagi, iż w powiecie turczańskim należy do powyższej grupy tylko gmina miasta Turki, przeto wybór ma być wykonany stosownie do postanowienia §. 5 ustęp 2 ordynacyi wyborczej powiatowej przez Radę gminną miasta Turki.

* **Statystyka policyjna.** W maju bieżącego roku organa c. k. dyrekcyi policyi w Krakowie aresztowały 871 osób. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 504, a mianowicie: za gwałt publiczny 1, za podrzucenie dziecięcia 1, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenia ciała 2, za podpalenie 1, za kradzież 144, za sprzeniewierzenie 8, za rabunek 2, za oszustwo 10, za obrazę straży 11, za przybranie fałszywego nazwiska 1, za używanie cudzego pasportu 2, za powrót z wydalenia 10, za przybranie charakteru publicznego urzędnika 1, za rzucanie z okna na dół (§ 426) 1, za prędką jazdę 2, za pozostawienie koni bez dozoru na wolnem miejscu 2, za przekroczenie przeciw bezpieczeństwu własności (§. 459) 2, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 2, za zgorszenie publiczne 1, za włóczęgostwo i żebranie nałogowe 177, za pijaństwo 122, za grę hazardową 1. Od tutejszych c. k. sądów karnych odebrano po odbyciu kary 207 osób. Oddano magistratowi miasta Krakowa za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca przytułku, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i t. d, oraz dla wydalenia szupasem z Krakowa i zbadania przynależności gminnej 183 osób. W szpitalu umieszczono 24 osób. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, awantury i t. d. 160 osób. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 115 osób, a mianowicie: za przewinienia w służbie 72, za przekroczenie przepisów dorożkarskich 18, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 10, za dręczenie zwierząt 5, za tamowanie przejścia na chodnikach 3, za sprzedaż ptaków spiewających 7.

* **Zapiski policyjne.** Franciszka P. 18 lat licząca córka woźnego banku narod. rzuciła się dnia wczorajszego około godziny 10 wieczór przez okno 3 piętra l. 26 ulica Skarbkowska na chodnik i tak nieszczęśliwie się potłukła, że została odstawioną bez nadziei życia do szpitala. Powodem samobójstwa były podobno nieporozumienia familijne. — Eliasz David Reicher rodem z Głogowa pow. Rzeszów 18 lat liczący subjekt handlowy wzrostu średniego piegowaty blondyn, po dokonanej kradzieży z biurka pary kolczyków dyamentowych, 5 pierścionków złotych z dyamencikami, 6 napoleondorów, kilku cwancygierów, 2 złotówek, kilku starych monet i 62 rubli na szkodę swego pryncypała W. B. l. 15 ulica Kazimierzowska uszedł w niewiadomym kierunku. — Złożono w policyi znalezione w różnych miejscach przedmioty, a mianowicie: broszę koralową, chustkę zimową fioletową, biały haftowany kaftanik, czarną parasolkę z niebieskim szlakiem, pugilares z kartą zast. zakładu kredyt. gal. na zastawiony pierścień za 4 zł; 6 małych kluczyków na kółku i składany klucz od drzwi pokojowych

— **Zarząd chóru mezkiego** gal. towarzystwa muzycznego zawiadamia członków, iż próba chórów mięszanych, które mają być odspiewane na koncercie towarzystwa muzycznego, odbędzie się dziś we wtorek w lokalu towarzystwa o godzinie 7 wieczór.

*** **Piorun** przed kilku dniami podczas gwałtownej burzy w nocy uderzył w chatę włościańską w Łosiaczu, w powiecie borszczowskim i spalił ją do szczętu. Z ludzi nikt nie doznał uszkodzenia.

— **Siostra Chopin'a** pani Izabella z Chopin'ów Barcińska, wdowa po zasłużonym profesorze warszawskim i dyrektorze żeglugi parowej na Wiśle, umarła w sobotę w Warszawie. *Gaz. Warsz.* wyraża się o zmarłej: „S. p. Barcińska była niewiastą podniosłego umysłu. Pospołu ze swą siostrą, Ludwiką z Chopin'ów Jędrzejewiczową napisała wyborne dzieło popularne w dwóch tomach p. t. „Pan Wojciech, czyli wzór pracy i oszczędności.“ Książka ta, ogłoszona po raz pierwszy w roku 1836, miała wiele wydań.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu fmp. baron Uchatius, wynalazca austryackich dział z bronzo-stali, śmiercią samobójczą w 70 roku życia. Zmarły należał do najznakomitszych współczesnych balistyków, a zasługi jego na polu naukowem oceniła także wiedeńska akademia umiejętności, mianując go swoim członkiem korespondującym. — W Schöneberg zakończył życie licząc lat 66 były pruski minister spraw wewnętrznych Fryderyk hr. Eulenburg, stryj późniejszego ministra pruskiego tegoż samego nazwiska, niegdyś prawa ręka księcia Bismarcka; w Londynie najstarszy ze wszystkich na ziemi dyrektorów kolei żelaznych Henryk Pease, dyrektor pierwszej w Anglii (przed 50 laty założonej) drogi żelaznej Stokton-Darlington.

— **Zwłoki dwóch żołnierzy** stojącego obecnie załogą w Ołomuńcu 20 pułku pieszego (nowosądeckiego) znaleziono w tych dniach przypadkowo w lesie pod tem miastem, wiszące na drzewie i już nadpsute. Żołnierze ci ścigani byli za dezercyę, zbiegli bowiem w skutek ekscesów, jakich się dopuścili w gospodzie hodolowskiej pod Ołomuńcem.

— **W pięknych Włoszech,** według ogłoszonego właśnie wykazu urzędowego, popełniono w jednym miesiącu kwietniu b. r. 141 zbrodni morderstwa, 110 zamachów morderczych, 105 napadów rozbójniczych, 30 uprowadzeń osób bezbronnych, 3 089 kradzieży z włamaniem się i 1.723 kradzieży prostych. Dodać należy, iż statystyka ta w porównaniu z tym samym miesiącem w roku poprzednim dowodzi „pocieszającego“ zwrotu na lepsze.

— **Dwa wielkie pożary** nawiedziły Wiedeń onegdaj w nocy. Spaliły się hurtowne składy materyału budulcowego i kilka budynków. W obu wypadkach zlokalizowano ogień dopiero po kilkogodzinnych wytężonych usiłowaniach. Straty są bardzo znaczne.

— **Marszałek Mac-Mahon** zbiera obecnie daty i dokumenta do dzieła historycznego p. t. „Historya mojej prezydentury“, które ogłosić zamierza drukiem.

— **Słynne wyścigi** angielskie „Derby“ odbyły się we środę na błoniu pod Epsom w pobliżu Londynu, jak zwykle w obecności nieprzejrzanych tłumów ciekawych. W dniu tych wyścigów rokrocznie i parlament pozwala sobie feryj, mimo upominań za każdym razem ze strony znanego apostoła wstrzemięźliwości, deputowanego Wilfrida Lawsona, iż przecie należałoby zaniechać tak bezbożnych feryi. Wniosek Lawsona i w tym roku pozostał w mniejszości. Tłumy, liczące na krocie tysięcy, w niehumorze wróciły z błonia wyścigowego, nagrodę Derbyego bowiem zdobył tym razem koń amerykański *Iroquois*.

— **Grady,** według depeszy *Pressy* z Krakowa, zrządziły w ostatnich dniach ogromne spustoszenia w różnych okolicach Królestwa. Zwłaszcza okolice Piotrkowa i Częstochowy ucierpieć miały w okropny sposób.

— **W procesie o zamordowanie** sułtana Abduł Azisa odbędzie się zapewne już wkrótce rozprawa główna, a to w wielkiej sali ministerstwa handlu, gdzie w swoim czasie zbierał się parlament otomański. Jako oskarżyciele cywilni wystąpić mają podobno dwaj synowie zamordowanego, książęta Jussuf Izzedin i Dżelaleddin.

- **Zaciekły gracz loteryjny** pewien postawił przed ostatniem ciągnieniem w Peszcie cztery tysiące rządków ternowych po 5 ct., ryzykując tym sposobem kwotę 200 zł. Na tę „kombinacyę“ nie wygrał ani jednego terna. Samo spisanie 4.000 rządków czyli 12.000 cyfr zajęło kolektantowi parę dni czasu.

— **Banda rozbójników,** złożona z 50 zbrojnych, napadła w tych dniach na miejscowość Brzopolje w Bośnii i zrabowała zamożniejszych mieszkańców, a jedną osobę zamordowała.

— **Wezuwiusz** od tygodnia gwałtowniej znowu wybucha. Nową tę większą erupcyę poprzedziły silne i częste trzęsienia w okolicy Neapolu. Lawa bystrym strumieniem spływa po stoku półnoeno-wschodnim góry wulkanicznej.

— **Spostrzegalnie balonowe.** Na wielkich ćwiczeniach jazdy francuskiej pod Rennes w ostatnim tygodniu, zastosowywano ponownie do celów wojskowych balony na uwięzi (*captif*), jako spostrzegalnie. Z balonów oficerowie sztabowi przesyłają spostrzeżenia swoje w treściwych notatkach do stacyj lądowych zapomocą gołębi. Dotychczasowe próby wypadły zadowalniająco.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d. 4 czerwca.*)

(*L.*) Przewodniczący dr. Gnoiński przytaczy powody, dla których zwołał na d. 4 bm. nadzwyczajne posiedzenie Rady. Według regulaminu musi prezydent na żądanie czterech radnych zwołać nadzwyczajne posiedzenie w sprawach ważnych. Ponieważ na ostatniem posiedzeniu w d. 1 bm. było takie życzenie wypowiedziane ze strony wielu pp. radnych, przeto musiał prezydent temu życzeniu zadość uczynić.

P. Lachowicz czyni uwagę do protokołu spisanego z posiedzenia w d. 1 b. m. odbytego, a mianowicie chodzi mowcy o to, że w tym protokole nie jest spisaną mowa dr. Czyżewicza, z powopu której wrzekomo mniejszość opuściła salę obrad.

Dr. Ciesielski czyni taką samą uwagę.

Dr. Zucker nadmienia, że według regulaminu mają być w protokole spisane tylko wnioski i uchwały Rady; gdyby bowiem w tym protokole były spisane także przemówienia pojedynczych radnych, protokół stałby się sprawozdaniem. Dr. Czyżewicz, na ostatniem posiedzeniu nie czynił żadnego wniosku.

Dr. Gnoiński odczytuje § 51 regulaminu, który w zupełności potwierdza zapatrywania wypowiedziane przez dr. Zuckra.

P. Jaegerman mniema, że ten paragraf, równie jak inne paragrafy można dowolnie interpretować, natomiast według słów mowcy — ma być faktem, że pewne grono radnych wyszło z sali obrad w d. 1 bm. jedynie z powodu przemówienia dr. Czyżewicza, który miał użyć słów „obelżywych“, za co jednak przewodniczący nie wezwał go do porządku. „My domagamy się tedy“ — powiada dalej mowca — „ażeby przemówienie dr. Czyżywicza było zapisane do protokołu i ażeby p. przewodniczący wskutek tego mógł na dzisiejszem posiedzeniu wezwać dr. Czyżewicz do porządku“.

Dr. Gnoiński uprasza p. Jaegermana, ażeby zechciał powtórzyć te wyrazy, których rzekomo użył dr. Czyżewicz na posiedzeniu w d. 1 b. m. a które miały wywołać zgorszenie pomiędzy członkami opozycyi, „mnie bowiem — powiada p prezydent zgoła nic nie wiadomo, ażeby dr. Czyżewicz użył w ogóle jakich słów niewłaściwych“.

P. Jaegermann nie odpowiada na to zapytanie dr. Gnoińskiego, lecz odsyła go do dzienników, w których „obelżywe“ wyrazy dr. Czyżewicza mają być zapisane.

Dr. Gnoiński poddaje wniosek p. Jaegermanna pod głosowanie. Wniosek ten upadł.

P. Jaegermann odczytuje protest następującej treści: Ponieważ sprawa pożyczki miejskiej nie jest sprawą nagłą; ponieważ w dniu dzisiejszym jest święto żydowskie; ponieważ według zaproszenia prezydyum magistratu zwołującego posiedzenie na d. 1 b. m. miały następne posiedzenia odbyć się w d. 8 i 9 czerwca, w skutek czego kilku radnych wyjechało ze Lwowa, ponieważ dalej obecne posiedzenie zostało nielegalnie zwołane, przeto protestuje mniejszość Radnych przeciw legalności posiedzenia z d. 4 czerwca.

Dr. Gnoiński: Ostatni ustęp. §. 44 statutu miejskiego tak opiewa: „Na żądanie czterech radnych winno prezydyum do trzech dni zwołać nadzwyczajne posiedzenie Rady.“ Na posiedzeniu w d. 1 b. m. domagało się wielu pp. radnych zwołania nadzwyczajnego posiedzenia na sobotę dnia 4 czerwca. Od środy do soboty minęło trzy dni. Według zapewnień pp. radnych wyznania mojżeszowego, kończą się święta izraelickie o godzinie 6 wieczorem. Dzisiejsze posiedzenie jest tedy zwołanem w myśl §. 44 statutów a zatem legalne.

Po tem oświadczeniu p. prezydenta wyszło z sali obrad 19 pp radnych z p. Jaegermannem na czele a pozostało w sali 48 pp. radnych a więc był należyty komplet do spraw zwykłych. Wobec tego faktu oświadcza p. przewodniczący, że ponieważ nie ma wzmocnionego kompletu, przeto odpada uchwała co do pierwszego punktu porządku dziennego (4-milionowa pożyczka) a natomiast może Rada przystąpić do obrad nad innemi ważnemi sprawami; przedtem jednak polecił dr. Gnoiński odczytać sekretarzowi p. Wilkowskiemu protest *stowarzyszenia właścicieli realności* przeciw zaciągnięciu pożyczki 4-milionowej. Protest ten jest podpisany przez pp. dr. Hryszkiewicza, Antoniego Kaczkowskiego, Glixellego, Pławickiego i Ławskiego.

Dr. Madejski: Odczytany tu protest musi wywołać przykre wrażenie, nikt bowiem nie słyszał dotychczas jeszcze nic o protestach przeciw projektom, przeciw dyskusyi jakiegoś ciała czy to ustawodawczego czy też administracyjnego Słyszeliśmy dotychczas tylko o protestach przeciw uchwałom, a taka uchwała nie zapadła jeszcze co do pożyczki 4-milionowej, kwestya ta bowiem jest obecnie w stadyum projektu i dyskusyi. Protest odczytany jest tedy presyą skierowaną przeciw swobodnej dyskusyi reprezentacyi miejskiej. Nieliczna frakcya, która obecnie dekompletuje Radę, wypowiedziała na ostatniem posiedzeniu przez usta swego reprezentanta, dr. Ciesielskiego, że nad kwestyą zaciągnięcia pożyczki chce się zastanowić *sine ira et studio*, a widzieliśmy, jak to zapewnienie przedstawiło się w praktyce. Dr. Ciesielski chce dla dobra gminy sprzedać cały nieruchomy majątek miejski i zaciągnąć pożyczkę w wysokości jednego miliona zł. Projekt ten nie jest nowy, bo pamiętamy wszyscy, że przed laty pojawił się w takiej samej formie i to — jak powszechnie wiadomo — ze strony, o której życzliwości dla kraju możnaby bardzo wątpić. Ten projekt domagał się sprzedaży majątków gminnych a zakupienia browarów i tylko dzięki zabiegom i staraniom śp. Kaspra Boczkowskiego i Adamskiego został uchylony. Dzisiaj pojawia się znowu i znowu powinno być naszem zadaniem wykazać wszystkim obywatelom jego bezpodstawność. Na ostatniem posiedzeniu uczynił dr. Ciesielski wniosek, ażeby sprzedać dobra miejskie i zaciągnąć pożyczkę w wysokości 1 miliona zł. Ażeby nie powiedziano, że traktujemy sprawę takiej doniosłości stronniczo i pobieżnie, proponuję odesłać powyższy wniosek dr. Ciesielskiego do komissyi celem zbadania go i zdania sprawy. Co się tyczy protestu podpisanego przez dr. Hryszkiewicza i towarzyszy, proponuje mowca złożyć go do aktów.

P. Kulczycki podziela w zupełności zapatrywan a dr. Madejskiego. Nowe żywioły, które weszły do Rady, nie są poprostu obeznane z tokiem spraw i z naturą tych spraw. I tak np. dr. Ciesielski domaga się sprzedaży wszystkich dóbr miejskich, bo nie wie widocznie, że dobra te pod żadnym warunkiem sprzedane być nie mogą. Tyczy się to mianowicie licznych dóbr zapisanych miastu przez króla Jagiełłę. Ani jedna piędź ziemi nie może być uronioną z tych dóbr po wieczne czasy. Raz sprzedano już pewną część dóbr miejskich, ale rajcy miasta następnie złożyli znaczną sumę i odkupili te dobra. Podobny zamiar istniał także w roku 1806 a rząd ówczesny sprzeciwił się sprzedaży. I jakżeż zresztą można pozbywać się dóbr, które w czasach przykrych służyły nam już trzy razy za hipotekę. Mowca dodaje w końcu, że celem uniknięcia zarzutów nieuzasadnionych zresztą, należy protest p. Hryszkiewicza i 4 towarzyszy odesłać również do komissyi

P. Tepa sprzeciwia się odesłaniu protestu do komisyi, nie ma on wcale żadnego znaczenia, bo jest podpisany także przez ludzi, którzy nie posiadają realności.

P. Zacharjewicz podziela zapatrywania p. Tepy. Od wyborców mamy mandat czuwania nad moralnemi i materyalnemi interesami miasta. Jeżeliby zas kto zapytał, co zrobiliśmy dla miasta w interesie oświaty, polepszenia stosunków sanitarnych, podniesienia handlu i przemysłu i co do postawienia stolicy kraju 6-milionowego na takim stopniu, na jakim stać powinna, musielibyśmy odpowiedzieć, że nie zrobiliśmy zgoła nic. To też nie możemy oglądać się na zachcianki jakiejś małej frakcyi, nie powinniśmy ulegać żadnym pogróżkom i strachom, lecz śmiało kroczyć naprzód i robić wszystko to, co nam rozum i sumienie nakazują zrobić w interesie gminy. Sam dr. Ciesielski wywodzi bardzo często żale, że nie robimy nic dla oświaty. dla podniesienia handlu i przemysłu, a gdy chcemy coś zrobić w tym kierunku, stawia opozycyę. Mowca kończy tem, że nie należy zważać na żadne protesta, ani ulegać presyom.

Przy głosowaniu przyjęła Rada jednogłośnie powyższy wniosek dr. Madejskiego, tudzież wniosek p. Zacharjewicza. a po skonstatowaniu, że na sali jest 48 pp. radnych przystąpiono do obrad nad budżetem na rok 1881. Na jednem z ostatnich posiedzeń doprowadzono obrady do rubryki XXII rozchodów funduszu gminnego traktującego o budowach wodnych. Komisya budżetowa wstawiła w tyj rubryce kwotę 500 zł. na przedwstępne koszta pokrycia Pełtwi, a sekcya III (sprawozdawca p. Radwański) czyni wniosek, aby na ten cel wstawić kwotę 2000 zł. Po krótkiej dyskusyi, w której wzięli udział dr. Żuliński i dr. Zucker przyjęła Rada wniosek sekcyi III. Bez dyskusyi uchwalono następnie dalsze rubryki rozchodów funduszu gminnego, a mianowicie, na wodociągi i studnie przeznaczono sumę 7680 zł.; na budowę i czyszczenie kanałów 15 774 zł., na oświetlenie miasta 55.227 zł., na czyszczenie miasta 26.398 zł, na materyały i rekwizyta budownicze 3650 zł., na wydatki przygodne 7400 zł, na odsetki kapitałów biernych 41.760 zł., raty na umorzenie kapitałów biernych 46.773 zł., Na kupno nieruchomości i budowy preliminowała komisya budżetowa tylko kwotę 7200 zł.

P. Mochnacki. Dnia 4 listopada r. z. uchwaliła rada wstawić do budżetu na r. 1881 kwotę 10.000 zł. na budowę baraków dla wojsk przechodowych. które to baraki, w razie potrzeby mogłyby być obrócone na szpital epidemiczny. Kwota ta nie została wstawioną do budżetu, albowiem komisya budżetowa przez zapomnienie nie otrzymała powyższej uchwały Rady. Już przy rubryce XV uczyniono wniosek, ażeby tę sumę wstawić do budżetu na rok bież. a ponieważ suma ta figurowałaby niewłaściwie w tej rubryce, przeto proponuję, wstawić tę kwotę do rubryki 32. Będzie to po prostu tylko wykonaniem uchwały Rady. Wniosek p. Mochnackiego został przyjęty jednogłośnie. Rada chciała następnie przystąpić do obrad nad kwestyą pokrycia niedoboru tudzież załatwić niektóre pozycye budżetu pozostawione w zawieszeniu, ale ponieważ nie było sprawozdawcy, przeto przystąpiono do obrad nad budżetem fundacyj pozostających pod zarządem gminy. Sprawozdawca dr. Biliński. Bez dyskusyi uchwalono: Budżet funduszu zakładu św. Łazarza dla mieszczan kalek. Dochody 13.061 zł., rozchody 13.245 zł.; niedobór w kwocie 184 zł. ma być pokryty oszczędnościami. Budżet funduszu dla sierot chłopców. Dochody 2 187 zł, rozchody 2.122 zł., nadwyżka 65 zł. Fundusz dla sierot dziewcząt. Dochody 707 zł., rozchody 654 zł., nadwyżka 53 zł. Fundusz dla inwalidów wojskowych imienia Najj. Pana. Dochody i rozchody 853 zł. Fundusz pożyczkowy dla mieszczan-przemysłowców imienia Franciszka Józefa: Dochody 1648 zł., rozchody 595 zł. Fundusz pożyczkowy dla rzemieślników izraelickich: Dochody 142, rozchody 30 zł. Fundacya dr. Karola Lingera dla uczniów medycyny: Dochody 287 zł., rozchody 207 zł. Fundacya dr. Lingera dla ubogich: Dochody 195 zł., rozchody 180 zł. Fundacya Jana Francka dla wspierania nowożeńców: Dochody 26 zł., rozchodów nie ma żadnych, bo fundacya ta wejdzie w życie aż po zebraniu z dochodów sumy 50 zł. Fundacya Józefa Kolischera dla uczniów m. szkoły przemysłowej: Dochody i rozchody 10 zł. Fundusz ś. p. Maurycego Kulczyckiego na stypendyum dla 1 sieroty z m. zakładu sierot: Dochody i rozchody 55 zł. Fundacya dr. Fl. Ziemiałkowskiego na stypendya dla 1 terminatora uczęszczającego do m. szkoły przemysłowej: Dochody 73 zł., rozchody 60 zł. Fundacya posagowa gminy m. Lwowa imienia Arcyks. Gizeli: Dochody i rozchody 450 zł. Fundacya St. Gosiewskiego: Dochody 11.068 zł., rozchody 8.567 zł.; nadwyżka w kwocie 2501 zł. jest przeznaczoną na spłacenie długu należącego się funduszowi gminy. Fundacya Fr. Blanka dla rzemieślników: Dochody 1243 zł., rozchodów prócz legatu w kwocie 245 zł. nie ma, bo fundacya ta nie weszła jeszcze w życie. Fundusz stypendyjny Karola Kiselki dla chłopców: Dochody 141 zł., rozchody 128 zł. Fundusz p. K. Kiselki dla dziewcząt: Dochody 122 zł., rozchody 184 zł., niedobór 62 zł. Fundacya śp. Romana Ducheńskiego: Dochody 40.343 zł. (sama łaźnia przynosi 9450 zł.); rozchody 33.487 zł.; nadwyżka 6856 zł. W rubryce rozchodów uchwalono na r b. kwotę 25.000 zł. na rozpoczęcie budowy dwupiętrowego domu, który po ukończeniu budowy ma kosztować 58.000 zł. Na tem zakończono obrady nad budżetem fundacyj a przed rozejściem się, skonstatowano protokolarnie, że w chwili zamknięciu posiedzenia było w sali obecnych 43 pp. radnych.

GŁOSY PUBLICZNE.

Podziękowanie.

Boleścią i smutkiem dotknięta rodzina ś. p księdza Macieja Hirschlera, biskupa przemyskiego ob rz. kat, składa na tem miejscu publiczne a najserdeczniejsze podziękowanie Najprzewielebniejszemu nader licznie zebranemu Duchowieństwu świeckiemu i zakonnem, wszystkich trzech obrządków katolickich, dyecezyi lwowskiej, krakowskiej i przemyskiej, a w szczególności: Najprzewielebniejszym i Jaśnie Wielmożnym księdzu Infułatowi Mosingowi, proboszczowi kapituły lwowskiej rz kat., księdzu Infułatowi Hoppemu, proboszczowi kapituły przemyskiej rz. kat. i ks Infułatowi Szaszkiewiczowi, proboszczowi kapituły przemyskiej gr. kat. jako celebrantom; przewielebnym kapitułom lwowskim ob. rz i or. kat., przewielebnym kapiułom przemyskim obrz. rzymsko i grecko-katolickiego i Jaśnie Wielmożnemu kanonikowi Drowi Pelczarowi, członkowie kapituły Krakowskiej; Jaśnie Wielmożnemu panu marszałkowi Rady powiatowej przemyskiej, członkom tejże i P. T. obywatelstwu okolicznemu; Jaśnie Wielmożnemu panu prezydentowi miasta Przemyśla i członkom Rady miejskiej; Jaśnie Wielmożnemu panu Staroście i p t. urzędnikom Starostwa; Jaśnie Wielmożnemu panu prezydentowi sądu obwodowego i szanownemu gremium tegoż sądu, tudzież prezydentowi Izby adwokackiej pt. członkom tejże i pt. pp. adwokatom i notaryuszom: Jaśnie Wielmożnemu panu prezydentowi dyrekcyi skarbowej krajowej baronowi Jorkaschowi-Koch, Jaśnie Wielmożnemu nadradcy i dyrektorowi skarbowej dyrekcyi powiatowej i p. t. urzędnikom tejże; prześwietnej Generalicyi, JW. pp. komandantom pułku i p. t. pp. oficerom konsystującym; Wielmożnemu księdzu dyrektorowi gimnazyalnemu i szanownemu gronu profesorów; Wielmożnym dyrektorom ruchu i naczelnikom stacyi kolejowej przemyskiej i p. t. pp. urzędnikom kolejowym; Wielmożnemu panu dyrektorowi poczty; straży ogniowej ochotniczej i miejskiej i tychże członkom; Deputacyom kupców, rękodzielników, mieszczan, włościan i gminy izraelickiej. Młodzieży szkolnej a oraz całej publiczności miasta Pzemyśla niezwyczajnie licznie zebranej za łaskawy i serdeczny udział w oddaniu ostatniej posługi tyle drogim nam zwłokom.

Rodzina.

W Przemyślu dnia 3 czerwca 1881.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(X) **Trucie ryb.** W chwili gdy władze, specyalne towarzystwa i osoby prywatne tak gorliwie zajmują się podniesieniem gospodarstwa rybnego w kraju. gdy zarybienie rzek systematycznie odbywa się w różnych stronach kraju, zwrócona została uwaga na szkodliwy a bardzo dotąd rozpowszechniony zwyczaj trucia ryb zapomocą owocu rośliny indyjskiej t. z. rybitrutki (*cocculus indici*). Doświadczenia robione z tym owocem wykazały, że jest on także zdrowiu ludzkiemu szkodliwy, nawet trującym. Owoc ten przedstawia się jako ziarno ciemnego koloru, wielkości dużego gruchu, w kształcie okrągławym. Po rozłupaniu ziarna przedstawia się kora cienka, sucha, twarda, przystająca ściśle do owocu biało-żółtawego. Kora sama jest jakby pomarszczona, bez smaku i woni, owoc zaś jest miękki i ma smak cierpko-gorzki. Spożycie tego owocu sprowadza skutek trującego alkaloidu: obrzydzenie, mdłości, krwiotok a nawet śmierć. To też dla zapobieżenia skutkom szkodliwym, jakie z nieostrożnego spożycia tego owocu dla zdrowia ludzkiego wyniknąć mogą. już dekretem kancelaryi nadwornej z dnia 15 lipca 1819 zabroniona została dowolna sprzedaż rybitrutki. Równocześnie poddano sprzedaż rybitrutki pod przepisy i ograniczenia, jakie przy sprzedaży innych trucizn przestrzegane być mają. Ponieważ sprzedaż rybitrutki odbywa się powszechnie po kramach i handlach korzennych tak w małych miasteczkach jak i po wsiach dotąd bez wszelkiej kontroli, ponieważ nadto rybitrutka używaną bywa zazwyczaj nietylko jako ponęta do łowienia ryb lecz nadto także i do zaprawiania piwa, co jest dla zdrowia ludzkiego szkodliwem, przeto widziało się c. k. Namiestnictwo spowodowanem stosownie do postanowień powyżej przytoczonego dekretu kancelaryi nadwornej podciągnąć sprzedaż tego artykułu pod przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21 kwietnia 1876 r. o sprzedaży trucizn a szczególnie pod przepisy §. 15, według którego przemysłowcy trudniący się sprzedażą produktów trucznę zawierających są obowiązani pod karą zagrożoną w tem rozporządzeniu ministeryalnem przestrzegać przy sprzedaży pewnej bliżej określonej ostrożności.

Rozporządzenie to zapobieży na razie tak szkodliwemu łowieniu ryb zapomocą powszechnie używanej i łatwo nabyć się dającej trucizny. Mówimy na razie, gdyż na najbliższej sesyi sejmowej zapewne ponowiony zostanie projekt ustawy o ochronie ryb, w którym znajdować się będą przepisy odpowiednie o wszelkich szkodliwych sposobach łowienia ryb.

* **Posiedzenie** lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbędzie się: we środę d 8 czerwca 1881 o godzinie 6 1/2 wieczór Na porządku dziennym: 1. Sprawozdanie komisyi względem protokołowania firmy 2. Sprawozdanie komisyi względem pomnożenia jarmarków w Kossowie. 3. Sprawozdanie komisyi względem ostęplowania ksiąg handlowych. 4. Sprawozdanie komisyi względem oddziaływania nowej francuskiej taryfy cłowej na nasz export 5. Wniosek komisyi handlowej względem sposobu załatwiania podań o certyfikaty uzdolnienia do przedsiębiorstw rządowych. Propozycya kandydatów na obsadzenie posad assesorów przy sądzie handlowym w Przemyślu. 7. Wybór degata na IX międzynarodowy targ zbożowy w Wiedniu. 8 Wybór delegata do rady nadzorczej miejskiego muzeum przemysłowego. 9 Sprawozdanie komisyi ze sprawdzenia o zamknięciu rachunków i funduszu emerytury za rok 1880.

Wiedeń, 6 czerwca. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na dzisiejszy targ bydła rzeźnego spędzono 2856 sztuk, w liczbie tej 854 galicyjskich, 1450 węgierskich, 552 niemieckich. Spęd był o 43 sztuk większy niż w ubiegłym tygodniu; obrót średnio ożywiony. Towar lepszy mniej miał popytu, głównie pytano się o towar średni. Wszystko sprzedano. Woły galicyjskie płacono po 52—56 zł., węgierskie po 50—57 zł., towar lepszy po 59 zł., niemieckie po 52—59·50 zł., krowy po 49—53 zł., buhaje po 47 do 51 zł. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Minister oświaty wydał okólnik do szkolnych władz krajowych, w którym zaleca im starać się o to, aby młodzież zamiast garnąć się wyłącznie do szkół gimnazyalnych i realnych, które są już przepełnione, zwraca się do zakładów przemysłowych.

Dnia 4 b. m. o godzinie 7 1/2, przybył do Pesztu ks. Milan serbski. Na dworcu kolei żelaznej oczekiwali nań adjutant przyboczny Naj. Pana jenerał Mondel, dalej przydzielny przez Naj. Pana do orszaku księcia na czas tegoż pobytu w Peszcie jenerał

Paar, główno komenderujący jen. baron Edelsheim Gyulai, minister Ordódy, poseł serbski w Wiedniu F. Filip Kristicz i liczni oficerowie. Ks. Milan powitał serdecznemi słowy przybyłych na jego przyjęcie, odbył przegląd kompanii honorowej ustawionej na peronie, udał się następnie do zamku, i złożył niebabem wizytę Naj. Panu. Po tem posłuchaniu, które trwało 15 minut, przedstawił książę JCK Mości osoby licznej swej świty. Po godzinie 9tej rewizytował Naj. Pan ks. Milna. W godzinę później udał się książę wraz z swem otoczeniem do arcyksięcia Józefa, który też rewizytował go bezzwłocznie. W godzinach południowych przyjmował książę ministra spraw zagranicznych barona Haymerle i prezesa gabinetu Tiszę. O godzinie 5tej odbył się na cześć dostojnego gościa obiad dworski, na który zaproszono 46 osób. między temi całą świtę ks ążęcą, posła Kristeza, ministrów Haymerlego i K. Tiszę. Książę miał udać się nazajutrz t. j. 5 do Wiednia, a ztąd do Berlina, gdzie zamierzano przyjąć go zarówno wyszczególniająco i serdecznie jak w Buda-peszcie. Według ogólnego zdania podróż ta ma być w związku z projektem podniesienia księstwa serbskiego do godności królestwa. W kołach politycznych peszteńskich utrzymują, według depeszy, jaką odbiera *Bohemia*, że Austro-Węgry nie będą się sprzeciwiały proklamowaniu Serbii królestwem. Zwrot jaki dokonał się w tej mierze w kołach decydujących, należy przypisać głównie nader przyjaznej wobec monarchii polityce serbskiej, która znalazła swój wyraz w usunięciu gabinetu Risticza i w rokowaniach nad konwencyą kolejową, niemniej traktatem handlowym.

Dzienniki peszteńskie donoszą, że gabinet berliński sondowany w kwestyi podniesienia Serbii do godności królestwa miał odpowiedzieć. że sprawia ta o tyle tylko zajmuje Niemcy, o ile przez to zostaną dotknięte interesa Austro-Węgier, ostatni przeto głos w tej mierze zawisł od sąsiadującej z Niemcami austro-węgierskiej monarchii, której odpowiedź będzie także decydującą dla gabinetu berlińskiego.

Do *Pol. Corr.* piszą z Carogrodu pod dniem 4 b m.: Zeszłej soboty miał baron Calice posłuchanie u sułtana i wręczył mu order świętego Stefana z brylantami. W oficyalnem przemówieniu położył baron Calice nacisk na wspólność interesów między Austryo-Węgrami a Portą, co jest rękojmią, że oba państwa pójdą i nadal razem dla osiąguięcia godziwych celów. Na prywatnem posłuchaniu dopominał się baron Calice o rozwiązanie spraw bieżących. kładąc główny nacisk na kwestyę nawiąania sieci kolei żelaznych i nadmieniając, że Austro-Węgry nie mogą zadowolić się obietnicami, muszą mieć ciągle na oku własne interesa i są zdecydowane dążyć wszelkiemi drogami i środkami do osiągnięcia odpowiedniego swym interesom rezultatu.

Synod generalny kościoła ewangelickiego w Warszawie uznał równouprawnienie języka niemieckiego i polskiego w służbie kościelnej.

Presse otrzymuje z Petersburga pod d 1 b. m., naturalnie uboczną drogą, ze źródła, które. jak nadmienia, dotąd zazwyczaj okazywało się wiarogodnem, następującą sensacyjną wiadomość.

„W zeszłym tygodniu przy ulicy Zabałkański Prospekt wykryto miejsce schadzek spiskowców w lokalu wynajmowanym z meblami i aresztowano jednocześnie 21 osób. O schadzkach odbywających się w tem miejscu i o zamierzonem zebraniu sprzysiężonych policya otrzymała wiadomość od pewnego stolarza, który mieszkał w sąsiedniem mieszkaniu i mógł słyszeć, co mówili jego sąsiedzi, jeśli rozmowa prowadzoną była głośno.

„Otrzymawszy to doniesienie, generał Baranow wezwał do siebie właścicielkę mieszkania i oświadczył jej, że ma ukryć w tym lokalu pewnego wyższego oficera policyi, podpułkownika, w ten sposób, żeby mógł słyszeć wszystko co będzie mówionem, w przeciwnym zaś razie sama pociągniętą zostanie do odpowiedzialności. Kobieta zgodziła się i podczas nieobecności lokatorów ukryła podpułkownika pod łóżkiem. Policya była ukrytą w bliskości, ażeby natychmiast, na sygnał, dany wystrzałem z rewolweru przybyć ukrytemu oficerowi na pomoc. Plan ten powiódł się. Podpułkownik musiał wprawdzie przebyć sześć godzin pod łóżkiem, ale za to słyszał całą naradę, której przedmiotem był plan nowego zamachu na cara, tym razem za pomocą wystrzału. Do wykonania tego zamachu zgłosiło się pięciu z pomiędzy obecnych. W chwili, gdy miano przystąpić do stanowczego wyboru, podpułkownik wyskoczył z pod łóżka, wystrzelił z rewolweru w powietrze i oświadczył zgromadzonym. że zastrzeli pierwszego, który się poruszy. Nim spiskowcy zdołali ochłonąć z pierwszego wrażenia, przybyła policya i aresztowała całe zebranie. Byli to prawie wyłącznie ludzie bardzo młodzi, w ich liczbie nawet uczniowie gimnazyów."

„Powyższa sensacyjna wiadomość — dodaje *Presse* — nie potrzebuje komentarza. Dowodzi ona, jak straszne jeszcze są stosunki w Rossyi i jak uparcie zbrodnicze sprzysiężenie, niezrażone żadnem niepowodzeniem, dąży do swoich celów, umiejąc wynajdować i wciągać w swe sieci nowe ofiary jako narzędzia do spełniania morderczych zamachów."

Znany korespondent petersburski dziennika *Badische Landeszeitung* donosi pod d. 30 z. m., że wykrytem zostało z całą pewnością, iż przed 10ma mniej więcej dniami utworzony został nowy komitet terrorystyczny stronnictwa Narodnaja Wolja i przesłał carowi wiadomość w piśmie, w którem powiada, że ostatnia odezwa komitetu wykonawczego była ostatniem ostrzeżeniem, i że komitet przystępuje do dzieła „wyjaśnienia woli ludu". Z pomiędzy 50 obecnych miało się zgłosić 18 do „czynu" i znowu kobieta miała objąć rolę przewodniczki.

Dalej tenże korespondent opisuje popłoch panujący w kołach dworskich, pomnożoną działalność policyi i zręczne zabiegi emigrantów rossyjskich w Szwajcaryi, którzy zapomocą fałszywych paszportów i fałszywych nazwisk umieją unikać kontroli i wysyłają swoich emisaryuszów do Rossyi. Według zapewnień tegoż korespondenta przeniesienie się dworu do Moskwy i koronacya cara odłożone zostały na czas nieograniczony, a natomiast nastąpił nagle w programach rządu zwrot bardzo liberalny, którego objawem było między innemi pogodzenie się z w. ks. Konstantym, i który wkrótce doprowadzi do zwołania „najbardziej podejrzanych i niezadowolonych właścicieli ziemskich" do Petersburga, ażeby ich zapewnieniem carskiej łaski nakłonić do wyjaśnień o celach i dążeniach tajnych sprzysiężeń.

Wszystkie te wiadomości korespondenta *Bad. Landesztg.* dosyć blisko graniczą z nieprawdopodobieństwem. Podajemy je zatem tylko z obowiązku dziennikarskiego, nieprzyjmując za nie odpowiedzialności.

Zastępstwo w. ks. Konstantego jako głównego naczelnika marynarki na czas urlopu objął brat cara Aleksandra III w. ks. Aleksy Aleksandrowicz.

Ks. Gorczaków, kanclerz państwa rossyjskiego, przybył już do Petersburga i jak donoszą, ma formalnie złożyć urząd kanclerski.

Ogłoszone zostały ukazy cesarskie uwalniające od urzędowania czasowo ministra wojny hr. Milutyna i stale generał-gubernatora Finlandyi Adlerberga III. Uwolnienie motywowane jest własnemi prośbami z powodu złego stanu zdrowia. Jednocześnie jenerał Wannowski mianowany został kierownikiem ministerstwa wojny a szef sztabu generalnego Heyden gener.-gubernatorem Finlandyi. Hr. Milutyn obdarzony został portretami zmarłego i teraźniejszego cara do noszenia na piersi. Szefem sztabu głównego według telegramu *Kurj. War.* ma zostać hr. Szuwałow dowódca korpusu.

Hr. Loris-Melikowowi jako członkowi rady państwa wyznaczono najwyższy stopień płacy przez członków tej rady pobieranej, to jest 26.000 r. s. rocznie. Gazety petersburskie polemizują z *Mosk. Wird.* z powodu artykułu ganiącego działalność hr. Melikowa. Nawet *Nowoje Wremja* wyraża się nieprzychylnie o tym artykule.

Na posiedzeniu petersburskiej rady miejskiej odbytem d. 3. b. m. baron Frederiks uczynił wniosek wytoczenia procesu Katkowowi, który w *Mok Wied.* nazwał radę stadem biegnącem ślepo, gdzie ją popędzą. Rada uchwaliła wziąć pod rozwagę ten wniosek na następnem posiedzeniu.

O ważniejszych nowych zaburzeniach w Rossyi nie ma żadnych doniesień, były tylko pomniejsze objawy rozruchów. W Rostowie nad Donem d. 31 b. m. Kozacy musieli nahajkami rozpędzać zbiegowisko, które nie słuchało wezwania do rozejścia się. Z Nikołajewa musiano wysłać pół sotni kozaków do kolonii. Nowa Praga, gdzie obawiano się nieporządków. Do Taganrogu dla zapobieżenia zaburzeniom postanowiono sprowadzić kozaków i urządzono tamże straż obywatelską.

Dzienniki petersburskie wyrażają zdziwienie z powodu łagodności wyroku zapadłego na burzycieli w Kijowie.

Gołos donosi, że generał hr. Kutaisow wysłany przez cara dla zbadania „przyczyn" zaburzeń antiżydowskich, przybył już do Kijowa i zajął się badaniem „skutków" tych rozruchów, polecił bowiem policyi sprawdzić cyfrę szkód podanych przez poszkodowanych. Policya zabrała się do sprawdzania i szkody w domu Brodzkiego podane na 36.000 rs. zredukowała do 12.000 rs., a w domu Donnikowa z 27.000 r. na 10.000 rsr. Zdaje się zatem, iż podróż jenerała Kutaisowa tę przedewszystkiem przyniesie korzyść żydom, że szkody przez nich poniesione urzędownie ograniczy do trzeciej części.

Parlament niemiecki podejmie pojutrze przerwane skutkiem zielonych świąt prace, a podejmie je dyskusyą nad §. 42 ustawy o zabezpieczeniu robotników. Parlament zostanie zamknięty najpóźniej 23 b. m. Mandat deputowanych gaśnie wedle zdania jednych 30 lipca, wedle innych zaś dopiero 9 września, gdyż parlament zebrał się przed trzema laty dnia 9 września. W sprawie terminu do nowych wyborów zapadnie ostateczne postanowienie dopiero po zamknięciu sesyi; prawdopodobnie nowe wybory odbędą się w drugiej połowie października.

Agencya Havasa rozesłała półurzędowe zapewnienie, że rząd francuski z własnej inicyatywy zarządził wytoczenie procesu karnego organizatorom demonstracyi przed konsulatem rossyjskim w Marsylii. W sprawę tę nie mięszał się ambasador rossyjski w Paryżu, ani też nie była ona przedmiotem żadnej dyplomatycznej korespondencyi.

Dziennikowi *Intransigeant* na żądanie rządu hiszpańskiego wytoczono proces karny o obrazę króla Alfonsa.

Rząd papiezki rozpoczął układy z rządem francuskim w przedmiocie uorganizowania hierarchii katolickiej w Tunisie. Dotychczas Tunis uważanym był za prowincyę zostającą w stanie propagandy i stanowił apostolski wikaryat kapucynów włoskich.

W Paryżu spodziewanem jest przybycie misyi tunetańskiej, której przewodniczyć będzie Mustafa, pierwszy minister beja.

Do *N. fr. Prasse* donoszą z Londynu, że rząd zamierza przedsięwziąć najsurowsze środki z powodu mnożących się nieporządkow i krwawych zajść w Irlandyi, a w razie potrzeby ogłosić na całej wyspie stan oblężenia.

Z Konstantynopola donoszą do *Deut. Ztg.* że Szeik-ul-islam wezwał muftych w Bułgaryi, aby przy wyborach do zgromadzenia narodowego działali na korzyść kięcia Aleksandra bułgarskiego.

Rosya również popiera gorliwie księcia Aleksandra. Nietylko zakazano dziennikom traktować nieprzychylnie jego zamiary ale nadto organ urzędowy *Praw. Wiest.* w numerze piątkowym, wydanym nazajutrz po święcie Wniebostąpienia *v. s.*, w którym zatem jak zwykle w numerze poświątecznym spodziewano się tylko krótkich telegramów, zamieścił obszerną korespodencyę z Sofii, w której powiedziano, że konstytucya bułgarska — dzieło ks. Dondukowa Korsakowa, najusilniej w swoim czasie popierane przez Rossyę, jest pracą nieudolną i powinna być zmieniona w duchu rozszerzenia władzy książęcej.

Z powodu jakiejś podrzędnej formalności podpisanie konwencyi grecko-tureckiej doznało zwłoki, która jednak, jak zapewnia telegram ateński *Deut. Ztg*, nie potrwa długo

Komisarzami włoskimi w komisyi mającej czuwać nad oddaniem Grecyi odstąpionego terytoryum mianowani zostali pułkownik Velini i major Boseli. Wyjazd ich na miejsce przeznaczenia ma nastąpić w dniu dzisiejszym.

Z Konstantynopola donoszą do *Presse*, że pomiędzy Softami panuje wielkie wzburzenie. Said basza miał otrzymać pismo z pogróżkami od „międzynarodowego komitetu czynu w Konstantynopolu", ujmujące się za Midhatem baszą. W Ildiz-kiosku przedsięwzięto szczególne środki ostrożności, a nocami pomnożone patrole krążą około pałacu sułtana.

W procesie z powodu zamordowania Abdul-Azisa nastąpiła chwilowa cisza. Sułtan ma się wahać, czy prowadzić dalej tę sprawę. Wezwał on do siebie Midhata-baszę i zadawał mu pytania. Midhat miał się przyznać do udziału, ale oświadczył, że rozkaz był dany przez sułtana Murada.

W Atenach kończy się obecnie śledztwo w sprawie nadzwyczaj skandalicznej, bo w przedmiocie fałszerstw przedsięwziętych na prawdziwie olbrzymią skalę. w których brały udział osoby zajmujące wyższe stanowiska. W liczbie 24 dotychczas aresztowanych, znajduje się trzech wyższych urzędników rządowych, z których jeden jest deputowanym, drugi dyrektorem najwyższej Izby obrachunkowej, a trzeci poprzednikiem jego w tym urzędzie. Słychać. że i były prezes Izby deputowanych zamięszany jest w ten proces. Według doniesień otrzymanych przez *Neue fr Presse* są oni oskarżeni o fałszowanie marek listowych i stemplowych greckich, banknotów tureckich i asygnat banku narodowego greckiego, oraz o zakupienie parowca w celu prowadzenia korsarstwa. Sąd śledczy w Atenach wynajął osobny dom na pomieszczenie aresztowanych, ponieważ jeszcze około stu osób ma być pociągniętych do odpowiedzialności. Obawiają się, czy sprawa tu nie spowoduje upadku ministerstwa, ponieważ dotychczasowe wyniki śledztwa mają kompromitować ministra Papamichalopulosa.

Redaktor dziennika ateńskiego *Rabagas* został aresztowany za artykuł obrażający króla. Sąd odmówił wypuszczenia go na wolność za kaucyą. Adwokaci ateńscy w liczbie 57 ogłosili w dziennikach, że ofiarują oskarżonemu, który się nazywa Triantophylos, swoje usługi bezpłatnie.

Do *Standardu* donoszą z Aleksandryi, że na jednej z ostatnich rad ministeryalnych Khedyw, który przewodniczył obradom, zwrócił uwagę na konieczność zupełnego zniesienia niewolnictwa w Egipcie, W tym celu sprawy z zakresu handlu niewolnikami, nie będą należały do policyi, lecz będzie dla nich utworzony osobny wydział.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Sofia, 6 czerwca. Egzarcha bułgarski przybył tutaj i został uroczyście przyjętym przez księcia.

Petersburg, 6 czerwca. Program obecnego kierownika ministerstwa skarbu zgadza się zupełnie z programem byłego ministra Abazy. Zamierza on wypłacić dług państwowy bankowi państwa i zreformować system podatkowy, oraz doprowadzić do polepszenia kursu bez użycia sztucznych środków.

Paryż, 6go czerwca. Z powodu przekopywania kanału panamskiego mocarstwa europejskie rozpoczęły wymianę zapatrywań w przedmiocie zapewnienia zupełnej neutralności tego kanału.

Paryż, 6 czerwca. Z Oranu donoszą, że nadzorca telegrafów został zamordowany wraz z eskortą. Zamordowano ogółem 26 ludzi. Cztery kolumny wojska maszerują celem otoczenia powstańców.

Londyn, 6 czerwca. Rząd zarządził wzmocnienie wojsk w Irlandyi do 30.000 ludzi.

Na mityngu ligi agraryjnej w Hydeparku Parnell i O'Donnel przemawiali gwałtownie przeciw rządowi. Przyjęte zostały rezolucye zrzucające na rząd odpowiedzialność za położenie Irlandyi.

Zagrzeb, 7 czerwca. Sejm kroacki zwołany został na dzień 20 b. m.

Zara, 7 czerwca. Namiestnik Dalmacyi wyjechał do Wiednia.

Tyflis, 7 czerwca. W. ks. Michał odbył przegląd wojsk i oznajmiwszy, że został powołanym na inne stanowisko do Petersburga, podziękował wojskom za ich służbę.

Paryż, 7 czerwca. Sławny skrzypek Vieuxtemps umarł.

Paryż, 7 czerwca. Z Tunisu donoszą, że następca tronu tunetańskiego Ali-bej odwiedził konsula francuskiego Roustana i zapewnił go, że cały rząd tunetański ożywiony jest sympatyami dla Francii.

Część korpusu ekspedycyjnego powraca wkrótce do Francyi.

Paryż, 7 czerwca. (*Tel. pr.*) Rząd rossyjski czynił ponownie kroki u rządu francuskiego o zawarcie nowego traktatu w sprawie wydawania przestępców. Leon Rénault otrzymał polecenie zbadania tej sprawy i złożenia sprawozdania na następnem posiedzeniu.

Petersburg, 7 czerwa. (*Tel. pr.*) Tekińcy z Merwu mieli w sobotę po-

słuchanie u cara, na którem prosili o rozciągnięcie protektoratu rossyjskiego nad Merwem.

Rzym, 7 czerwca. W Izbie przedłożono wniosek przedłużenia traktatów handlowych z Belgią, Francyą, Niemcami, Anglią i Szwajcaryą do d. 30 czerwca 1882 r.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 czerwca 1881, godzina 2 m. 32. Losy kredytowe 179·50, Węg. akcye kredyt. 358·—, Akcye anglo-austr. 148·50, Akcye banku Union 141·—, Akcye kolei Karola Ludwika 319 —, Akcye kolei północnej 241·—, Akcye kolei południowej 129·—, Akcye kolei Alföld. 173·—, Akcye kolei Elżbiety 208·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 177·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 163·—, Wiedeńskie losy 130·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 96·25. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100 90. Losy regulacyi Cissy 113·80, Losy tureckie 28·—. Węgierska renta 117·25, Akcye banku związkowego 136 80, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·18½, Węgierskie losy 122·75, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie ustalone

Wiedeń, 4 czerwca 1881, godzina 4 min. 35. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor ——, Rubel papierowy —.—. Usposobienie. —

Wiedeń, 7 czerwca 1881, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 355·90, Anglo-Austr. 149 20 Akcye banku Union 141·40, Kolej Karola Lud. 320·—, Południ. ·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.29, Rubel papierowy 1·19¼, Usposobienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z d. 4 czerwca. Wiedeń: Pszenica 12·25 do 12 50 zł., żyto 11 10 do 11.60 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·—, do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34·25 do 34·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 10.35 do 10.90 zł., rzepak (sierpień — wrzesień) 12 60 zł., Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 216 50, żyto —·—, spiritus loco 57.—, olej rzepakowy 52.40. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 64.—, olej rzepakowy 74·75, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc czerwiec dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 7 czerwca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 727,34mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 19.5°C. Psychrometr wilgotny + 16.1°C. Prężność pary 11.5mm. Wilgoć 69%. Zachmurzenie 2. Wiatr S2. Ozon 9.

Temperatura powietrza + 15 6°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 751.44mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 czerwca 1881.

Hotel Angielski.

P. A Dolski z Krynicy.

Hotel Europejski.

Pp. T. Abgarowicz z Bratyszowa. O. Rauch z Rossyi.

Hotel George'a.

Pp. E Oczosalski z Rusiatycz. E Bach z Wiednia.

Hotel Warszawski.

P. K Bogdanowicz z Hodyniec.

Hotel Krakowski.

Pp. G. Kochanowski z Królestwa K. Niedzielski z Dynowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. L. Cieński do Okna. R Zmigrodzki na Ukrainę. J. hr. Szembek do Brodów. Sz. hr. Szembek do Brodów. L Jenicz do Przemyśla. S. Kopczyński do Tarnopola. W. Gubatta do Rawy.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany) o g dz. 10 min. 50 w nocy (pociąg m;

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano i o godz 6 min. 35 wieczór.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12. m 20 we Lwowie.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 11 do 20 marca 1881.

Horbacz Ludwika, uczennica seminaryum, l. 20, na gruźlicę płuc. — Burda Marya, córka zarobnika, l. 3½, na błonicę. — Kopystyński Henryk, ksiądz karmelita, l. 80, na uwiąd schyłkowy. — Zassowska Karolina, wdowa po prywatnym oficyaliście, l 50, na zapalenie otrzewnej. — Keszka Stefan, emerytowany kancelista powiatowy, l. 80, na uwiąd schyłkowy. — Barańska Bronisława, córka majstra szewskiego, l. 1½, na drgawki. — Baudrowska Wilhelmina, córka woźnego, l. 7½, na zapalenie mózgu. — Dayłczak Marya, siostra zakonu Serca Jezusowego, l. 48, na puchlinę wodną — Paprocka Karolina, żona posłańca, l. 67, na zapalenie płuc — Morowski Andrzej, profesor gimnazyalny, l. 60, na wadę serca — Cetwińska Marya, wdowa po c. kr. rewidencie, l. 45, na suchoty płuc — Koszyński Franciszek, z domu ubogich, l 56, na gruźlicę płuc. — Müller Apolonia, z domu ubogich, l. 95, na uwiąd schyłkowy. — Zieliński Jan, szewc, l. 40, na suchoty. Paryżak Jan, czeladnik ślusarski, l. 33, na obrzęk płuc. — Siński Alfred, syn prywatnego oficyalisty, l. 4, na zapalenie mózgu. — Kisielewska Justyna, żona lokaja, l. 24, na wadę serca — Frenzel Józef, introligator, l. 41, na krwotok płuc. — Sikoń Michał, emerytowany dozorca więźni, l. 82, na suchoty płuc. — Beranek Józefa, wdowa po adjunkcie sądowym, l. 85, na uwiąd schyłkowy. — Brünnig Albrecht, gorzelnik, l. 34, na zapalenie otrzewnej. — Biliński Mikołaj, z domu ubogich, l. 71, na gruźlicę płuc. — Köhler Józef, czeladnik farbiarski, l. 71, na rozedmę płuc. — Kossowska Agnieszka, bez zatrudnienia, l 79, na nieżyt płuc. — Kocowska Magdalena, sierota po c. kr. rotmistrzu, l. 18, na wodną puchlinę. — Sułkowski Michał, uczeń gimnazyalny, l. 18, na gruźlicę. — Piasecka Teresa, wdowa po zarządcy dóbr kameralnych, l. 80, ze starości. — Szablak Piotr, czeladnik szewski, l. 20, przez powieszenie się. — Derkacz Antonina, żona kotlarza, l. 44, na gruźlicę płuc. — Kowalski Kazimierz, z domu ubogich, l. 65, na gruzlicę płuc — Jurkiewicz Anastazya, właścicielka kamienicy, l. 69, na raka wątroby. — Kwiatkowska Katarzyna, służąca, l. 89, na uwiąd schyłkowy.

Lwów dnia 22 marca 1881.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 4 czerwca 1881

	płacą walutą austr. zlr. ct.	żądają walutą austr. zlr. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	316 —	320 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	176 —	180
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309 —	313 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256 —	260 —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 30	102 30
„ „ „ 4 pr. w. a.	95 60	96 60
„ „ „ 5 pr. okresowe	101 30	102 30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103 60	104 60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101 50	103 —
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103 —	105 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 zlr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 50	101 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 50	103 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 25
5. Losy miasta Krakowa	19 75	21 50
„ „ Stanisławowa	24 —	26
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 43	5 53
Dukat cesarski	5 45	5 56
Napoleondor	9 26	9 35
Półimperyał	9 54	9 64
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 17¼	1 19¼
100 marek niemieckich	56 90	57 80
Srebro	99 50	100 50
[illegible]	[illegible] 95	[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 2 czerwca 1881.

1. Dług państwa:	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.95	77.10
luty-sierpień	76.95	77.10
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.40	77.55
kwiecień-październik	77 40	77 55
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.75	124.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	132.80	133.40
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.—	135.50
„ „ 1864 po 100 zł.	175 —	175.50
„ „ 1864 po 50 zł.	174.—	175.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 zlr. 5 prc.	143.75	144.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.80	102.—
Renta papierowa 5% z. r. 1881	95.45	95.60
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 90	95 05
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.50	106.50
Bukowiny	99.25	100.25
Galicyi	100.60	101.—
Niższej Austryi	105.50	—.—
Siedmiogrodu	97 75	98.25
Węgier	99.25	99 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	149.25	149.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zlr.	356.25	356 50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	815.—	825.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zlr.	— —	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 zlr.	834 —	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	587.—	588 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	209.—	209·50
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	408.—	2412 —
Kol. [illegible]	324 25	324 75

	płacą	żądają
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	178.—	178.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	380.50	381 —
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129.25	129.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	168 50	169.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.25	116 60
„ „ „ „ premiowe po 3%	102.75	103.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	106 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	98.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	95.—	95.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101.80	102 20
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.80	102.20
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 50	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	104.50	105.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.25	103.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.50	—.—
„ Zakł. kr ziems. po 5½ proc.	102 50	103 60
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	95.—	95 40
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.75	93.—
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	108.50	109.—
„ „ „ „ II emisyi	108.50	109 —
„ „ „ „ III. „	108.50	109.—
„ „ „ „ IV. „	108 50	109.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 zlr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95.50	95.75
z r. 1867	99.25	99.75
z r. 1868	98.—	98 25
z r. 1872	96 —	96.50
Węg. gal. kol. a 200 zlr. 5 prc. w sr.	92.75	93 —
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 50	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	42 50	— —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk.	110 —	— —

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	17.—
Losy miasta Krakowa	20.75	21 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42 75	43 0
Palfiego po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.50	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	— —
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.50	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	42.50	43 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	— —
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.85	117.05
Paryż za 100 fr.	46.35	46 40
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.55.—	5.57.—
„ pełnej wagi	5.54.—	5.56.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.30 —	9.31 —
Rossyjski imperyał	9.56.—	9.58 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 4 czerwca 1881.

	zł	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	70
„ „ „ w srebrze	77	40
Renta w złocie	94	60
Losy pożyczki z roku 1860	132	80
Akcye banku austro-węgierskiego	835	—
„ „ kredytowego	353	—
Londyn	116	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	29½
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niemieckich	5[illegible]	—

Dziennik Urzędowy.

(4166 1—3) L. 4686/pr.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia kilku posad sekretarzy powiatowych w randze X klasy, tudzież kancelistów Namiestnictwa w randze XI klasy rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 lipca b. r.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do prezydyum c. k. Namiestnictwa

Pomienione posady, nadane zostaną w myśl ustawy państwowej z dnia 19 kwietnia 1872 n. 60 dz pr. p. przed wszystkimi innymi należycie ukwalifikowanym wysłużonym podoficerom, zaopatrzonym certyfikatami, w razie, jeżeliby o nie nie kompetowali urzędnicy, będący w czynnej służbie lub też kwiescenci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 2 czerwca 1881.

(4167 1—3) L. 24104.

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady aplikanta przy krajowem archiwum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie z rocznem adjutum w kwocie 300 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs.

O tę posadę ubiegać się mogą tylko uczniowie uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oddający się studyom historycznym lub historyczno-prawniczym.

Bliższe określenie praw i obowiązków aplikantów archiwalnych zawarte jest w uchwale sejmowej z dnia 21 sierpnia 1877.

Podania zaopatrzone w metrykę chrztu, świadectwo dojrzałości, dowód immatrykulacyi, a ewentualnie także dowody szczególnego uzdolnienia do służby archiwalnej wnosić należy do wydziału krajowego najpóźniej do dnia 20 czerwca 1881

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 31 maja 1881.

(4155) **Ogłoszenie.**

L. 2813. C. k. sąd powiatowy w Bełzie oznajmia, że dnia dzisiejszego złożono do przeglądu powszechnego akta dochodzeń w przedmiocie zakładania ksiąg gruntowych dla gminy Rusin i że dnia 12 czerwca 1881 wniesione być mogą bądź to ustnie bądź pisemnie w tymże c. k. sądzie, jak u kierującego komisyą c. k. sędziego powiatowego Juliusza Piątkowskiego wszelkie zarzuty przeciw prawdziwości wykazów hipotecznych.

Bełz, dnia 1 czerwca 1881.

(4147) **Ogłoszenie.**

L. 81. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Golanka dnia 8 czerwca 1881 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadeniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Tuchów, 2 czerwca 1881.

(3910 1—3) **Edykt.**

L. 302 C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie celem wydobycia pretensyi wekslowej Marka Sternheima odstąpionej Maryi Zitter w kwocie 18 zł. w. a. z. pn. przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 121 w Wiewiórce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, oszacowanej na 760 zł. w. a., Jana Duszlaka własnej, dnia 1 lipca 1881 dnia 11 sierpnia 1881 i dnia 16 września 1881 zawsze o godzinie 10 rano, w tutejszo-sądowym gmachu. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi za, lub powyżej ceny, na trzecim i poniżej ceny szacunkowej; zakład wynosi 76 zł., bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Pilzno dnia 26 stycznia 1881.

(4129 1—3) **Edykt.**

L. 21705. C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 3000 zł w. a. z pn. na rzecz p. Teodora Glixelliego odbędzie się w tymże sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. 846²/₂ we Lwowie wedle Dom 243 p. 121 n. 1 haer. Salamona Verkaufa własnej a to w dwóch terminach to jest dnia 5 lipca 1881 i dnia 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 4 po południu, na których to terminach realość ta tylko powyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi 27700 złr. wadyum zaś w kwocie 2770 zł. w. a. złożone być ma. Bliższe warunki licytacyjne akt ocenienia i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w w registraturze tegoż sądu.

Dla nieobjętej masy spadkowej śp Kataryny Dulka tudzież dla wierzycieli hipotecznych sumy 1800 zł. w. a., którzy do zabezpieczenia wadyum w kwocie 180 zł. w. a prawo mieć mogą z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, dla niewiadomej z miejsca pobytu Fanny Löwenstein nareszcie dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 10 maja 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do hipoteki realności pod l. 846²/₄ weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora adwokata Dr Manscha z substytucyą adwokata Dr. Dziubińskiego i o tem się tych wierzycieli niniejszym edyktem zawiadamia.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(4140 1—3) **Edykt.**

L. 4485. Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 12 maja 1871 l. 5913 Stanisław Kot z Oleśnicy uznany został marnotrawcą.

Kuratora dodano mu w osobie Marcina Skrzyniarza.

C. k. Sąd powiatowy

Dąbrowa dnia 27 maja 1881.

(4137 1—3) **Edykt.**

L. 12827. C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Dr. Henryk Zathey c. k. notaryusz w Brodach reskryptem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 marca 1881 l. 3654 na posadę c. k. notaryusza w Stanisławowie dotychczasowe urzędowanie swe w Brodach z dniem 2 czerwca 1881 zamknąć ma, a dnia 9 czerwca 1881 urzędowanie jako notaryusz w Stanisławowie rozpoczyna.

Lwów dnia 24 maja 1881.

(3916 1—3) **Edykt.**

L. 19727. Lwowski c. k. sąd krajowy z powodu prośby Majera Wolfa Czoppa jako dzisiejszego właściciela realności l 520³/₄ we Lwowie de praes. 21 grudnia 1880 l. 57327, o wykreślenie sumy 30 zł. m. k. w stanie biernym tej realności jak Dom. 38 pag. 173 n. 11 i 15 on. na rzecz Wolfa Menkesa jako prawonabywcy Mojżesza Pepes prenotowanej, a względnie o zarządzenie w tym przedmiocie rozprawy w §. 45 ust. hip. unormowanej, ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wolfa Menkesa i tegoż nieznanych spadkobierców, kuratora ad actum w osobie p. adw. Dra Standa i o tem nieobecnych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów 14 maja 1881,

(4130 1—3) **Edykt.**

L. 20303 C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Kohmanna, iż po zmarłej we Lwowie dnia 9 listopada 1880 Maryi Kohmann postępowanie spadkowe na podstawie testamentu z dnia 9 listopada 1880 wdrożono, i że dla niego celem doręczenia mu uchwały z dnia 19 marca 1881 l. 12233 w tej sprawie spadkowej zapadłej, kurator w osobie adw. Dra Bobownika z zastępstwem adw. Dra Tilla ustanowiony został, o czem się jego niniejszem zawiadamia.

Lwów 21 maja 1881.

(4122 1—3) **Edykt.**

L. 13241. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 16 sierpnia b. r. 16 września b. r. 17 października b. r. o godzinie 11 rano, nastąpi licytacya nietabularnej realności masy leżącej Kuby Franciszka własnej l. k. 133 w Nowosiółce położonej, na 105 zł. w. a. oszacowanej, celem ściągnięcia pretensyi Altera Goldappera w kwocie 60 zł. w. a. z pn. pod warunkami, które razem z aktem opisania i oszacowania wolno przejrzeć w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Buczacz dnia 1 marca 1881.

(4112 1—3) **Dekret.**

L. 1645. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie w sprawie egzekucyjnej Szymona Barla Messera przeciw Iwanowi Michalec pto. 140 zł. w. a. z powodu dozwolonej tusądową uchwałą z dnia 14 marca 1881 l. 1645, publicznej przymusowej sprzedaży realności pod l. k. 67 w Dąbrowie, ustanawia pana kuratorem dla niewiadomych wierzycieli, którym możliwie przysługuje prawo zastawu na realności powyżej wspomnionej z poleceniem, byś praw ich sumiennie i stosownie do istniejących przepisów bronił.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 14 marca 1881.

(3905 1—3) **Edykt.**

L. 1473. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach celem zaspokojenia kapitału dłużnego w kwocie 150 zł. w. a. z pn. prowadzi na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. kons. 199 w Niepołomicach położonej, a własność tabularną dłużników Jana i Maryanny Chmurów tudzież Pawła i Magdaleny Nazimków stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych mianowicie: dnia 16 sierpnia, dnia 15 września, i dnia 17 października 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a.

Wadyum zaś 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice dnia 23 kwietnia 1881.

(4138 1—3) **Edykt.**

L. 13389. Eugeniusz Kuryłowicz reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1880 l. 10612 c. k. notaryuszem w Starem mieście mianowany złożył dnia 24 maja 1881 przysięgę służbową co się w myśl §. 16 dro. not. do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów dnia 31 maja 1881.

(4077 1—3) **Edykt.**

L. 21701. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Józefę Kopystyńską, iż przeciw niej wniósł Feiwel Połturak w dniu 31 sierpnia 1880 l. 39973 prośbę o egzekucyjną intabulacyę sumy 2500 zł. w. a. z. pn. w stanie biernym wedle Dom. 431 p. 205 i 206 n. 11 i 12 haer. Józefy Kopystyńskiej własnej, połowy dóbr Załucze, Wierzbówka i sekwestracyę dochodów tejże, wskutek czego ts. uchwała z dnia 10 września 1880 l. 39973 wydaną została.

Gdy miejsce pobytu Józefy Kopystyńskiej jest niewiadomem, ustanowił sąd dla niej do zastępowania jej w tej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata Dr. Bodeka z substytucyą adwokata Dr. O. Standa, z którym to kuratorem sprawa ta wedle obowiązujących ustaw przeprowadzoną będzie i któremu rzeczoną uchwałę doręcza się.

Wzywamy przeto Józefę Kopystyńską, ażeby ustanowionemu dlań kuratorowi co do obrony swej informacyi udzieliła, lub innego pełnomocnika ustanowiła i stosownych środków celem obrony swej wcześnie użyła, gdyż wynikłe z zaniedbania dla niej szkodliwe skutki, sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów 21 maja 1881.

(4078 1—3) **Edykt.**

L. 21702 C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Józefę Kopystyńską, iż przeciw niej wniosł Feiwel Połturak w dniu 11 sierpnia 1880 l. 40032 prośbę o egzekucyjną intabulacyę sumy 1000 zł. w. a. z pn. w stanie biernym wedle Dom 431 p. 205 i 206 11 i 12 haer. Józefy Kopystyńskiej własnej połowy dóbr Załucze, Wierzbówka i sekwestracyę dochodów tejże, wskutek czego ts uchwała z dnia 10 września 1880 l. 40032 wydaną została.

Gdy miejsce pobytu Józefy Kopystyńskiej jest niewiadomem, ustanowił sąd dla niej do zastępywania jej w tej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata Dr. Bodeka z substytucyą adwokata Dr. O. Standa, z którym to kuratorem sprawa ta wedle obowiązujących ustaw przeprowadzoną będzie i któremu rzeczoną uchwałę doręcza się.

Wzywamy przeto Jozefę Kopystyńską, ażeby ustanowionemu dlań kuratorowi co do obrony swej informacyę udzieliła lub innego pełnomocnika ustanowiła i stosownych środków, celem obrony swej wcześnie użyła, gdyż wynikłe z zaniedbania dla niej szkodliwe skutki, sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów 21 maja 1881.

(4113 1—3) **Edykt.**

L. 135. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do wiadomości, [illegible] ku zaspokojenu kwoty 216 złr. 30 ct. w. a. odbędzie się na rzecz galic. Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie, w tutejszym sądzie w dniach 29 lipca, 26 sierpnia i 30 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Iwana Czały pod l. k. 41 w Szczutkowie położonej

Cena wzwołania wynosi 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Lubaczów dnia 14 marca 1881.

(4120 1—3) **Edykt.**

L. 2564. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Isaka Balsama 100 zł. odbędzie się w dniach 8 lipca, 12 sierpnia i 16 września 1881 o godzinie 10 z rana publiczna licytacya realności pod l. 59 w Porębie radlnej.

Do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na 23 września 1881 o 10 z rana.

Cena wywołania 1720 złr.

Wadyum 172 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Tarnów 9 maja 1881.

(4110 1—3) **Edykt.**

L. 4305. C. k. sąd delegowany miej. powiatowy w Rzeszowie uznał Wojciecha Koszelę z Krasnego marnotrawcą ustanawiając dlań Józefa Szpyrkę z Krasnego kuratorem.

Rzeszów 22 maja 1881.

(4115 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1825. W dniach 25 lipca, 29 sierpnia i 3 października 1881 każdym razem o godzinie 10tej z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. kons. 114 w Pysznicy położonej, do Wojciecha Drelicha należącej; ciało hipoteczne stanowiącej W. h. L. 115 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 806 złr. w. a. poniżej której realność rzeczona na trzecim terminie sprzedaną być może.

Wadyum wynosi 80 złr. 60 ct.

Resztę warunków licytacyjnych jak niemniej wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Ulanów dnia 10 maja 1881.

(3903 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3193 W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 13 czerwca, 15 lipca 16 sierpnia 1881 o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Macieja i Maryanny Krywultów w ilości 150 złr z pn. przymusowa sprzedaż realności Józefa Kopaczki pod l. 46 w Straconce w powiecie Bialskim położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Ehrler.

Biała dnia 10 kwietnia 1881.

(3891 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 392. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 200 zł. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 8 października 1876 bieżącym tudzież dalszemi 3 prc. odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, oraz kosztów podania, które w ilości 3 zł 62 ct a. w. przyznaje się w dniach 24 czerwca, 18 lipca i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 452 w Staremmieście położonej, pozwanych Teodora i Maryi Sygerycz własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 30 kwietnia 1870 l. 1111 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 27 stycznia 1878.

(4118 1—3) **Edykt.**

L 3380. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie jako handlowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Izaka M. Fiona, że Chaskel Kesselhaut, uzyskał przeciw niemu na prośbę z 29 grudnia 1879 l. 11850 nakaz zapłaty z dnia 31 grudnia 1879 sumy wekslowej 145 rubli z pn i że nakaz ten ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Drowi Wesołowskiemu ze substytucyą adwok. Dra Heynego doręczony został.

Wzywa się tedy Izaka M. Fiona, aby kuratorowi potrzebnej informacyi wczas udzielił, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi doniósł, gdyż wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Złoczów 7 maja 1881.

(4099 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1815 C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że na zaspokojenie resztującej wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 174 zł. 71 ct. realność dłużnika Lebla Jakóbera pod l. 372 w Wieliczce w dniach 12 lipca, 16 sierpnia i 19 września 1881, w tutejszym sądzie w drodze egzekucyi sprzedaną zostanie, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 3750 zł. zakład 375 zł. w. a

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny wolno przeglądnąć w registraturze sądowej.

Wieliczka dnia 8 maja 1881.

(4098 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5050 C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zaspokojenie pretensyi p. Juliusza Hejdy w kwocie 120 zł. a. w. z przynależytościami przedsięwziętą będzie w dniu 5 lipca, 2 sierpnia i 7 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym gmachu sądowym egzekucyjna licytacya realności l. 95 w Wieliczce p Franciszka i Katarzyny Domagalskich własnej.

Cena wywołania wynosi 1889 zł. 80 ct., wadyum 190 zł. a. w.

Stan hipoteki, akt oszacowania, i warunki licytacyjne w sądzie przejrzeć wolno.

Wieliczka dnia 26 kwietnia 1881.

(3913 1—3) **Edykt.**

L 349. Sąd Zurawieński sprzeda 25go sierpnia i 15 września 1881 o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową 110 złr. jako cenę wywołania, dnia 20 października 1881 o godzinie 10 rano zaś za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu realność Piotra Tabaki pod l. k. 71 w Włodzimircach położoną, celem zaspokojenia pretensyi Wilhelma Rodisza 86 zł. 40 ct. z przynależytościami.

Zakład wynosi 11 złr.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania powyższej realności przejrzeć można w Registraturze.

Zurawno 5 maja 1881.

(3909 1—3) **Edykt.**

L. 239. C. k. Sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż drogą publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 28 w Jaźwinach położonego masy spadkowej ś. p. Adama Dudła własnego dnia 1 lipca, dnia 11 sierpnia i dnia 16 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi Dawida Cwika z Radomyśla w kwocie 60 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 403 zł. w. a.

Wadyum 40 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno 10 marca 1881.

(3917 1—3) **Edykt.**

L. 21381. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem zawiadamia, iż firma R. Kindler i spółka przeciw Henryecie Rawiczowej pod dniem 29 grudnia 1880 do l. 58481 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 110 zł. 27 ct. w. a. wniosła w skutek czego ponieważ miejsce pobytu Henryety Rawicz nie jest wiadome a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na tejże koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Szwedzickiego ze substytucyą adwokata dra Dzidowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwaną, ewentualnie jej spadkobierców, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów 14 maja 1881.

(3979 1—3) **Edykt.**

L. 3301. Sokalski c. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Adlera, że przeciw niemu Matwij Knysz o zapłacenie 24 zł. 88 ct. pozew tu wniósł, który kuratorowi adwokatowi Dr. Filipowskiemu doręczono. Do rozprawy termin na 28 czerwca 1881 o godzinie 9 rano wyznaczono. Rzeczą pozwanego jest kuratora poinformować, lub innego zastępcę ustanowić. Sokal 6 maja 1881

(3904 2—3) **Edykt.**

L. 1860. C. k. sąd powiatowy w Brodach ustanawia dla masy spadkowej Małki Seidel kuratorem adwokata krajowego pana Dr. Weissteina, któremu t. s uchwałę z dnia 2 listopada 1877 l. 10151 zawiadamiającą o dozwolonej egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod l. tab. 10 w Brodach doręczono.

Brody dnia 30 czerwca 1880.

(4003 2—3) **Edykt.**

L. 2354. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Wincentynę Zagórską z miejsca pobytu niewiadomą, iż w sprawie Rafała Silbermana o intabulacyę przeniesienia prawa dzierżawy forwarku Sołtystwo w stanie biernym dobr Podlesie dębowe intabulowanego, celem doręczenia uchwały z dnia 24 czerwca 1880 l. 8495 dla niej wygotowanej kuratora w osobie adwokata Dr. Malawskiego ustanowiono.

Tarnów dnia 10 marca 1881.

(3940 2—3) **Edykt.**

L. 682. W c. k. sądzie powiatowym Mikołajowskim odbędzie się 12 lipca i 16 sierpnia 1881 o 10tej rano wyżej ceny szacunkowej, lub za takową przymusową licytację realności p.d l. kons. 148 i niewydzielonej połowy gruntów w Rozwadowie według wykazu hipotecznego tejże gminy l. 473 i 474 dłużnika Fedia Kowala własnych na rzecz Fedia Sierzanta pto. 592 zł. z przynależytościami.

Cenę wywołania 895 złr.

Wadyum 90 złr.

Bliższe warunki, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w sądzie. Ewentualnie wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 23 sierpnia 1881 o 10 rano.

Dla nieznanych obecnie wierzycieli i którymby uchwały na czas doręczone nie zostały, ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza w Mikołajowie p Monasterskiego.

Mikołajów 10 kwietnia 1881.

(3922 2—3) **Edykt.**

L. 21112. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Franciszek i Marya małż. Szczudłowscy przeciw Amalii i Karolinie Klespe pod dniem 10 maja 1881 do l. 21112 pozew o wyeliminowanie z ceny kupna $^3/_5$, $^1/_6$ i $^1/_5$ części realności pod l. 359 $^4/_4$ we Lwowie sumy 370 złr. m. k. z pn. wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego termin 90 dni do wniesienia obrony wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Amalii i Karoliny Klespe wiadomem nie jest zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania pozwanych na ich koszt tutejszego adwokata Dr. Krattera z substytucyą adwokata Dr. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa według ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwane, aby w należytym czasie osobiście stanęły, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliły, lub innego zastępcę wybrały i sądowi oznajmiły, słowem stosownych do obrony środków użyły, gdyż wynikające z zaniedbania skutki same sobie przypisać będą musiały.

Lwów 14 maja 1881.

(4012 2—3) **Edykt.**

L. 20190. Lwowski c. k. sąd krajowy w sprawie Wandy ze Szwajkowskich 1 małżeństwa Borawskiej 2 małż. br. Bruniekiej przeciw Teodorowi Hołodyńskiemu, Julii z Gruszczyńskich Dietzmanowej, Leonowi Krupskiemu, Antoniemu Gruszczyńskiemu, Rozalii Abrysowskiej i Alojzyi z Tarnowieckich br. Błażowskiej rozpisuje niniejszem ponowną celem ściągnięcia sumy 836 złr. 19 ct. w. a. przymusową publiczną sprzedaż należących dłużnikom a powyższej pretensyi wedle tutejszej król. tabuli miejskiej za hipotekę służących 631/5120 części realności pod l. 468$^1/_4$ we Lwowie położonej, która to licytacya odbędzie się na jedynym terminie tj. dnia 21 lipca 1881 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c k sądzie krajowym, na którym to terminie powyższe części realności pod l. 468$^1/_4$ także niżej ceny wywołania tj. wartości ich szacunkowej 1762 zł. 36 ct. w. a. za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Wadyum licytacyjne wynosi 170 zł. a. w.

O tej licytacyi zawiadamia się interesowanych, mianowicie też wszystkich wierzycieli hipotecznych, pomiędzy tymi zaś tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 7 grudnia 1880 jako dniu wydania użytego przy rozpisaniu tej licytacyi wyciągu tabularnego realności l. 468$^1/_4$ do tabuli weszli, lub którymby bądź niniejsza uchwała, bądź późniejsze w niniejszej sprawie zapaść mające uchwały wcześnie albo wcale nie doręczone być mogły, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Bielińskiego z substytucyą p. adw. Dr. Jackowskiego ustanowionego i przez edykt niniejszy.

Względem ciężących na tych częściach realności l. 468$^1/_4$ długów i podatków i innych danin odsyła się chęć kupienia mających do tabuli miejskiej i do urzędu podatkowego, zaś dalsze warunki licytacyjne za równo jak i akt detaksacyi i ekstrakt tabularny sprzedać się mającej majętności w tutejszosądowej registraturze lub też na terminach licytacyi u delegowanej w tym celu komisyi przejrzane być mogą.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(4045 2—3) **Edykt.**

L. 5770 Podaje się do wiadomości Maksymilianowi, Rafałowi, Adamowi, Michałowi i Józefowi Filipeckim, Elżbiecie z Filipeckich Putyatyckiej, Annie z Filipeckich Błazowskiej, Ignacemu Filipeckiemu, Augustynowi Filipeckiemu, Ksaweremu Filipeckiemu, pupilom po śp. Antonim Filepeckim pozostałym i Janowi Partyckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że przeciw nim jakoteż przeciw c. k prokuratoryi skarbu we Lwowie wniósł pod dniem 29 kwietnia 1881 l 5770 Antoni Sozański pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego połowy dóbr Tranowice czyli Torhanowice resztującej sumy 26000 złp. z większej sumy 32570 zł. pol. tamże, wedle dom 52 pag. 40 n. 21 on. na rzecz Kunegundy z Chomentowskich zaintabulowanej, który jednocześnie kuratorowi dla nich ustanowionemu adwokatowi Dr. Budzynowskiemu z substytucyą adwokata Dr. Steuermana do wniesienia w 90 dniach pisemnej obrony się doręcza.

Wzywa się przeto tychże pozwanych, aby kuratorowi, co do ich obrony potrzeba, wcześnie dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, inaczej złe skutki z zaniechania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu obwodowego

Sambor 3 maja 1881.

(4047 3—3) **Edykt.**

L. 4062 C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie z życia i miejsca pobytu niewiadomym pp. Joachimowi Chajes, Józefowi Ornstein, Feiwelowi Sommerstein i Julianowi Roguskiemu niniejszem wiadomo czyni, iż pp. Emil, Oskar i Artur hr. Potoccy wnieśli pod dniem 2 kwietnia 1881 do l. 4062 pozew przeciw nim tudzież przeciw panu Wiktorowi hr Baworowskiemu i Wysokiemu skarbowi o wykreślenie ze stanu czynnego i biernego prawa administracyi dóbr Buczacza z przyległościami względnie pośrednio obciążonych dóbr Buczacz z przyległościami sum 5900 zł. a. w. etc. wraz z nadciężarami, który dla tychże do rąk ustanowionego kuratora pana adwokata dra Szydłowskiego doręczonym został.

Wzywa się więc rzeczonych z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by swe środki obrony wyż wymienionemu kuratorowi udzielili lub sądowi innego pełnomocnika wskazali, ile inaczej ztąd wyniknąć mogące szkodliwe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Stanisławów 9 kwietnia 1881.

(3823 3—3) **Edykt.**

L. 1269. C. k sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem ściągnięcia resztującej wierzytelności Gittli Bohrer cessyonaryuszki Mojżesza Bohrera w kwocie 20 zł. w. a. dnia 8 lipca, 9 sierpnia. i 16 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 116 w Kuryłówce położonej, spadkobierców ś. p Paraszki Socha własnej, na 200 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 20 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 marca 1881.

(3746 3—3) **Edykt.**

L. 26639 C k. Sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, iż dnia 23 czerwca 1878 zmarł Jacenty Sawerynski w Krowodrzy bez pozostawienia testamentu

C. k. Sąd nie znając miejsca pobytu ustawowej dziedziczki Katarzyny Wanderbach wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyrażonego, zgłosiła się w tymże Sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się, i z kuratorem adw. Drem Mochnackim dla niej ustanowionym.

Kraków 9 października 1880.

(4031 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 4457. C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Smusza że Jan i Maryanna Pierogowie wnieśli przeciw niemu pozew o uznanie praw własności do kawałka gruntu pod l. k. 164 w Kamieniu i wyłączenie takowego z pod egzekucyi w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego i że w skutek tego pozwu termin do rozprawy na dzień 8 lipca 1881 wyznaczony i do jego zastępstwa Kazimierz Delekta ustanowionym został z zawezwaniem, aby albo ustanowionemu zastępcy do swej obrony wcześnie środków udzielił albo też innego zastępcę ustanowił i tutejszemu sądowi oznajmił.

Nisko dnia 24 maja 1881.

(4038 3—3) **Edykt**

L. 6953 C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Majera Perlmutter kupca w Zbarażu na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. sędziego powiatowego Linka w Zbarażu a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Horowitza w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 2 czerwca 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C k Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 28 sierpnia 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 30 sierpnia 1881 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wierzytelności, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Zbarażu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Zbarażu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej."

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 23 maja 1881.

(3840 3—3) **Edykt**

L. 1607. C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie przedsięweźmie w dniach 11 lipca, 12 sierpnia i 12 września 1881 zawsze o 11 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 199 w Ulanowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a do małżonków Józefa Elissza i Kreindli Wiesenów należącej, z tem, iż realność ta na powyższych 3 terminach niżej ceny szacunkowej 1150 złr. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Gdyby realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznaczony zostaje termin audyencyonalny na dzień 16 września 1881 o 9 rano celem ułożenia warunków ułatwiających.

Ulanów dnia 3 maja 1881.

3741 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4865. C. k. sąd powiatowy w Starem mieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 150 zł. w. a z procentem po 12% od dnia 19 października 1871 bieżącym tudzież 3% odsetkami od rat w należytym czasie nieuszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł. 82 ct. i 4 zł 72 ct. jako też kosztów podania, które w ilości 4 zł. 76 ct w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca 1881 19 lipca 1881 i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 p. p. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 142 w Wołoszynowie położonej Iłka Hewka własnej na rzecz Zakładu kred. włość. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(3876 3—3) **Edykt.**

L. 5825 Sąd Żurawiecki sprzeda 4 lipca i 1 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową 538 złr. dnia 5 września 1881 o godzinie 10 rano, zaś jakąkolwiek cenę realność Hrynia Stasiowego pod l. k. 32, 3, 41 w Adamówce położoną w drodze licytacyi najwięcej ofiarującemu, celem zaspokojenia pretensyi Feigi Horowitzowej 137 zł. przynależytościami.

Wadyum wynosi 53 zł. 80 ct. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno 30 marca 1881.

3831 3—3) **Edykt.**

L. 2629. C k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Joela Reiner w kwocie 75 zł. w. a. z pn. przeciw Wasylowi Ostafijczuk wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 4 lipca, 2 sierpnia i 5 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika wykazem hip. l. 231 ks. gł. gminy Bełeluja objętej.

Cena szacunkowa wynosi 1065 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. 65 ct. w. a.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wtedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania realności można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Sniatyn 3 maja 1881

(3844 3—3) **Edykt.**

L. 4121 Samborski c. k. Sąd obwodowy ogłasza, że dnia 20 lipca 1881 rano, odbędzie się w gmachu sądu obwodowego przymusowa licytacya dóbr Nowesioło z. p. n. Kornelówka i Michałówka p. Heleny Wilczyńskiej własnych na rzecz niemieckiego Banku hip. w Sachsen, Meiningen pto 339 tal. 1120 tal. i innych kwoty z. p. n.

Rzeczone dobra będą sprzedane przy tym terminie także niżej ceny szacunkowej 92535 zł.

Wadyum wynosi 5% tejże ceny tj. sumę 4626 zł. 75 ct. w. a. zaś bliższe warunki licytacyjne tudzież extrakt tabularny są do przejrzenia w registraturze Sądu obwodowego. O tem uwiadamia się chęć kupienia mających tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 11 Marca 1880 do tabuli weszli, tudzież którymby uchwała licytacyjna do L. 4121/81 lub późniejsze uchwały egzekucyjne nie mogły być doręczone, niemniej też Franciszka Żychlińskiego z miejsca pobytu nieznanego, dla których postanowiono kuratorem ad actum p. Dra. Pawlińskiego z zastępstwem p. Dra Budzynowskiego — obu w Samborze.

Sambor 12 kwietnia 1881.

(3841 3—3) **Edykt**

L. 7504. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych:

Witkowice w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Smolarzyny w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Przewrotne w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Bidaczów w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Czajkowa-Dębiaki-Hyki z kolonią Reischeim, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Paszczyna z miejscowością Kochanówka w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Chrząstówka w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Olchowa w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Dąbie i Krzyworzeka w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Poręba w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Zabłędza w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Barczyce w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Walowa góra i Kisielówka w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Pewel wielki, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Wulka Łętowska, Przędzel w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Pilchowa, Brzóza w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Rajsko w okręgu sądu powiatowego w Podgórzu

położonych, według ustawy krajowej z 20go marca 1874 l. 29 Dz. ust kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe, począwszy od dnia 25go maja 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną najdalej do dnia 31 sierpnia 1882 gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych, a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pominięciem prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 5 maja 1881.

(4096 2—3) **Edykt.**

L. 2902. Dnia 22 czerwca, dnia 1 sierpnia i dnia 5 września 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Woli błażowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Salamona Freund przeciw Wasylowi Mazur pto. 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 30 marca 1881.

(3934 2—3) **Edykt.**

L. 2421. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, że według podania Magdaleny Ciura z Chmielnika mąż jej Kazimierz Ciura miał służyć w wojsku przy 169 morawsko-szląskiej dywizyi transportów wojennych aż do 28 czerwca 1849, zkąd dnia 29 czerwca 1849 w czasie cholery oddany został jako chory do szpitala w Semlinie i tam umarł.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci tegoż Kazimierza Ciury jaką wiadomość mieli, by w przeciągu roku o tem albo kuratorowi Kazimierza Ciury adw. Dr. Alsowi, lub tut. sądowi donieśli.

Rzeszów 5 maja 1881.

(3953 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1312. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Józefa Sali z Juszczyna w kwocie 21 zł. 50 ct z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 3 kawałków gruntu należących do ½ zagrody „Kluskówki“ pod l. 14 w Rabce położonej w trzech terminach dnia 4 lipca, 1 sierpnia i 29 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów dnia 14 maja 1881.

(3968 2—3) **Edykt.**

L. 2148 C. k Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należących się galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu od Józefa i Gitli Packenträgerów sum 79 zł. 38 ct a. w., 79 zł 38 ct. a. w. i 1113 zł. 76 ct. a. w. z ubocznemi należytościami odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie położonej przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 147 w Złoczowie według księgi gruntowej Dom. XIV pag. 306 n. 21 haer. do dłużników Józefa i Gitli Packäntregerów należącej, w terminach dnia 4 lipca, dnia 1 sierpnia i 5 września 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem, na których to terminach rzeczona realność poniżej ceny szacunkowej 2800 zł. a. w. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 300 zł. a. w.

Bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

Dla wszystkich wierzycieli hipotecznych położonej pod l. 147 w Złoczowie realności, którzyby po dniu 20 lutego 1881 hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała z dnia 30 kwietnia 1881 l. 2148 z rozpisaniem licytacyi tej realności lub jaka późniejsza uchwała w tej sprawie wcale lub też w swoim czasie nie mogła być doręczona ustanawia się kuratorem p. adwokata dra Mijakowskiego ze zastępstwem przez p. adwokata dra Billeta. Złoczów 30 kwietnia 1881.

(3864 2—3) **Edykt.**

L 1961. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia Jana Witwickiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że Ludwik Szawławski dnia 15 lutego 1881, l 1961 przeciw niemu pozew o wykreślenie stanu biernego dóbr Przewłoka, Zalesie, Dubno vel Dubienko i Weleśniów sumy 30 000 złp. w rossyjskiej monecie srebrnej czyli 7.500 m. k. z pn. względnie pozostałej po zapłaceniu kwot 1.765 zł. 53 ct. m k. 2 896 zł. 31 ct m. k. reszty tej sumy wniósł, na który do wniesienia pisemnej obrony termin 90 dniowy wyznaczono, a dla niego lub dla jego spadkobierców kuratora w osobie adwokata dra Eminowicza z substytucyą adw. dra Szydłowskiego ustanowiono, i temuż kuratorowi pozew z allegatami doręczono.

Wzywa się zatem Jana Witwickiego lub tegoż spadkobierców, aby wcześnie przed powyższym terminem kuratorowi wszelkie środki do obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów 19 lutego 1881.

(3927 2—3) **Obwieszczenie.** L. 8628.

W dniach 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Fedora i Maryi Greczuków własnej, pod l. k. 225 i 183 w Jabłonowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 9 września 1873 l. 7790 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 250 zł. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenienie sądowe wydobyta kwota 590 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 59 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 grudnia 1880.

(4050 2—3) **Obwieszczenie**

L. 5526. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Abla Landesberga w kwocie 11000 zł. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż w Husiatyńskim okręgu sądowym położonych do dłużniczki Julii hr. Ostrorogowej należących dóbr Samołaskowce w dwóch terminach 9 sierpnia 1881 i 9 września 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że dobra te w wyznaczonych terminach tylko za cenę wywołania w kwocie 134303 zł. 45 c. W A lub wyżej tejże sprzedane będą. Na wypadek nieuzyskania tej ceny wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na 9 września 1881 o godzinie 4 po południu.

Wadyum 13500 złr.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych a wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych Aleksandra Raciborskiego, Sabinę Samueli i R. Lande, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6 czerwca 1880 na tych dobrach prawo zastawu uzyskali, albo którymby obecna uchwała licytacyjna lub też dalsze w tej sprawie zapaść mające uchwały w czas lub wcale doręczonemi być niemogły do rąk w osobie adwokata D. Glogiera z substytucyą p. adwokata D. Kwiatkowskiego ustanowionego kuratora.

Tarnopol 2 maja 1881.

(3977 2—3) **Obwieszczenie**

L. 3368 Niniejszem powiadamia się z miejsca pobytu i z życia niewiadomych Oskara, Bronisławę i Stanisława Tinzów względnie tychże prawnych sukcesorów, iż Wiktorya Godek z Michałkowic pr. Morawskiej Ostrawie pod dniem 3 maja 1881 L. 3368 przeciw nim i Tekli 1 Romanowicz 2 ślubu Kozłowskiej wniosła pozew o wyeliminowanie summy 1500 zł. w. a. z tabelli płatniczej z 13 stycznia 1878 l 6501 ustanowionej co do ceny kupna realności pod l k. 56 w Krośnie w drodze publicznej licytacyi sprzedanej i o pomoc sądową prosiła, do rozprawy ustnej termin na dzień 23 sierpnia 1881 o 10 godzinie rano wyznaczony został, a pozew dla tychże doręczono ustanowionemu dla tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie Sabina Lewińskiego sekretarza Magistratu w Krośnie z substytucyą Franciszka Patlewicza w Krośnie któremu winni niewiadomi z miejsca pobytu i życia wszelkie dowody do obrony ich praw dostarczyć lub w sądzie się zgłosić lub innego zastępcę ustanowić i o tem wcześnie do sądu donieść, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać winni będą

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 3 maja 1881.

(3947 2—3) **Edykt**

L 5000. C. k Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 417 w Tarnowie na Strusinie położonej. — Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 4 lipca i 1 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 6120 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 612 zł. w a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 1 sierpnia 1881 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzeciem terminie rozpisana zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele, którzyby po dniu 31 marca 1881 do hipoteki realności pod l. k. 417 na Strusinie weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Brzeskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 23 kwietnia 1881.

(3973 2—3) **Edykt.**

L. 2392. Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego H. Lindnera czyli Lindera, że dla niego w sprawie Józefa Küttina przeciw niemu o zapłacenie należytości frachtowej 207 zł. 38 ct. adwokat Dr. Heyne ze substytucyą adwokata Dr. Billeta w celu doręczenia uchwały z dnia 13 listopada 1880 L 9228 kuratorom ustanowiony został.

Złoczów 2 kwietnia 1881.

(3906 2—3) **Edykt.**

L. 1522. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach prowadzi celem zaspokojenia kapitału dłużnego 200 zł. a względnie niespłaconej jeszcze kwoty 178 zł. 33 ct. z. pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 105 w Niepołomicach położonej a własność tabularną dłużnika Jakuba Sokołowskiego stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 16 sierpnia, dnia 15 września i 17 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania tej realności wynosi 350 zł w. a. wadyum zaś 35 zł. w. a. resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tujszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 23 kwietnia 1881.

(3867 2—3) **Edykt.**

L. 2607. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie [illegible] miejsca pobytu niewiadomej pani Kazimierze Katarzynie dw. [illegible] Gachów Łukasiewiczowej niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw niej wniósł pan Dominik Kajetan dw. im. Łukasiewicz pod dniem 28 lutego 1881 do l. 2607 pozew, który do postępowania ustnego z terminem na dzień 7 lipca 1881 o godzinie 9tej z rana w biurze III t. e. zadekretowany i ustanowionemu dla niej kuratorowi panu Adwokatowi Dr. Szydłowskiemu, którego w razie przeszkody pan Adwokat Dr. Dwernicki zastąpić ma doręczonym został.

Wzywa się więc nieobecną panią Kazimierę Katarzynę dw. im. z Gachów Łukasiewiczową aby celem uczynienia Jej trzykrotnych przedstawień w myśl §. 104 ust. cyw. i Minist rozp. z dnia 31 grudnia 1868 l. 3 z u. s. i dalszej rozprawy w myśl dekretu nadwornego z dnia 19 sierpnia 1819 l. 1595 Z u. s. na wyznaczonym terminie w tutejszym sądzie osobiście się jawiła i potrzebne ku Jej obronie środki dowodowe albo tutejszemu sądowi albo wskazać się mającemu obranemu obrońcy swemu prawnemu albo też niniejszem ustanowionemu kuratorowi wcześnie udzieliła ile inaczej z tąd wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie samej przypisać będzie musiała.

Stanisławów 12 marca 1881.

(3908 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4291. C k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 139 w Maziarni położonej stanowiącej ciało hipoteczne wykazem l. p. 62 objęte

Załad wynosi 10 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881

(3907 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4292. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniu 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 32 w Maziarni położonej, ciało hipoteczne wykazem l p. 86 objęte.

Zakład wynosi 35 zł. w a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881.

(4132 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 22410. W celu zabezpieczenia dostawy szutru w ilości 990 metrów sześciennych dla 65 do włącznie 87 kilometra traktu krakowskiego na rok 1882 i 1883, odbędzie się w dniu 20 czerwca 1881 w c. k. Starostwie lwowskim o godzinie 12 w południe, licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 2421 zł. 40 ct. wal. austr.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w rzeczonem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty należycie ostemplowane i zaopatrzone w 5 prc. wadyum w powyższym terminie mogą być wniesione

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisu, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 22 maja 1881.

(4114 2—3) **Edykt.**

L. 5401. W dniach 10 czerwca, 13 lipca i 12 sierpnia 1881, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności Stefana Budorowicza w Berezowie niżnym pod l. k. 70 położonej, na zaspokojenie pretensyi Majera Hecia w kwocie 300 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 1500 złr.

Zakład 150 złr.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn dnia 22 lipca 1879.

(4111 2—3) **Edykt.**

L. 9537. C k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Dąbrowskiego przeciw Tacyannie Mycawka pto. 150 zł. odbędzie się w biurze Nr. 2 w dniach 20 czerwca, 20 lipca i 19 sierpnia 1881 przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 85 w Drohobyczu na przedmieściu Lisznia położonej, że połowa wspomnionej realności przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a przy trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest kuratorem adwokat Dr. Łopuszański z substytucyą adwokata Dr. Wolskiego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 437 zł. 80 ct.

Wadyum 10 prc. tej kwoty.

Akt oszacowania wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

(4131 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 27364. W celu zabezpieczenia sprawienia słupów kilometrowych dla gościńca Dobromilskiego w okręgu budowniczym samborskim, odbędzie się w c. k. Starostwie w Samborze w dniu 20 czerwca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Cena fiskalna tych robót wynosi ogółem 620 zł. 35 ct. w. a.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki budowy, plan, kosztorys sumaryczny, oraz wykaz cen jednostkowych mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum z wyrażeniem zaofiarowanej sumy nietylko cyframi, ale też i literami należy wnieść przed oznaczonym terminem w pomienionem c. k. Starostwie.

Oferty nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 25 maja 1881.

(4133 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 23070. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy do pokrywania gościńca państwowego izdebnickiego w 12 do włącznie 23 kilometrze w ilości 562 metrów sześciennych na rok 1882 i 1883, odbrzędzie się w c. k. Starostwie w Myślenicach dnia 23 czerwca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Suma fiskalna wynosi 1370 zł. 23 ct

Warunki licytacyjne można przejrzeć w rzeczonem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w 5 prc wadyum należycie ostemplowane w powyższym terminie mają być wniesione

Oferty opóźnione lub nieułożone według przepisów niebędą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 25 maja 1881.

(4067 3—3) **Edykt**

L 1333 C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie oznajmia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Karola Jaroszewskiego i Laury z Jaroszewskich Terlikowskiej spadkobierców ś. p. Franciszka Jaroszewskiego przeciw Jakowowi Dzus pto. 640 złr. w. a. przeprowadzoną zostanie w dniu 17 czerwca 1881, 8 lipca 1881 i 11 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej z rana egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 34 w Knihininie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Jakowa Dzus własnej pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi kwota 1610 złr. w a

Wadyum wynosi kwotę 161 złr.

Reszta warunków licytacyjnych są w tusądowej registraturze do wejrzenia.

Stanisławów 7 maja 1881.

(3619 1—3) **Edykt.**

L. 2936. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że wedle podania Natana Eincigera zginąć mu miały dnia 26 grudnia 1880 następujące dokumenta:

A) trzy kwity wystawione przez tutejszą c. k. komendę rezerwową 20 pułku piechoty na dostarczoną przez Natana Eincigera słomę, mianowicie:

a) kwit z daty 30 listopada 1880 na dostarczone 90 porcyi słomy za czas od 1 po 10 grudnia 1880.

b) kwit z daty 10 grudnia 1880 na dostarczone 90 porcyi słomy za czas od 11 do 20 grudnia 1880

c) kwit z daty 20 grudnia 1880 na dostarczenie 99 porcyi słomy za czas od 21 do 31 grudnia 1880.

B) dwa kwity tutejszej c. k. komendy rezerwowej 20 pułku piechoty na dostarczone drzewo.

a) kwit z 30 listopada 1880 na dostarczone $46\frac{1}{2}$ kubicznych metrów miękiego opałowego drzewa za czas od 1 do 15 grudnia 1880.

b) kwit z 15 grudnia 1880 na dostarczone $33\frac{1}{2}$ kubicznych metrów takiegoż drzewa za czas od 16 do 31 grudnia 1880.

C) kwit wystawiony przez zarząd tutejszego wojskowego szpitala z 23 grudnia 1880 na dostarczone 16 kubicznych matrów twardego opałowego drzewa dla tutejszego szpitalu wojskowego za czas, od 1 do 31 grudnia 1880

W skutek prośby Natana Eincigera wzywa się w myśl §. 202 post. sąd. tego, w którego rękach te dokumenta się znajdowały, by w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu takowe tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym dokumenta powyższe za amortyzowane uznane zostaną.

Nowy Sącz 13 kwietnia 1881.

(4128 1—3) **Edykt.**

L. 21705. C k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 3000 zł. w. a. z pn. na rzecz p. Teodora Glixellego odbędzie się w tymże sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. $736^2/_4$ we Lwowie, wedle dom. 222 pag. 25 n. 1 haer. Salomona Verkaufa własnej, a to w dwóch terminach tj. dnia 5 lipca i dnia 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana, na których to terminach realność ta powyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi 31480 zł.

Wadyum zaś w kwocie 3150 zł. złożone być ma.

Bliższe warunki licytacyjne, akt ocenienia i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w registraturze tegoż sądu.

Dla nieobjętej masy spadkowej śp. Katarzyny Dulka, tudzież dla niewiadomych z imienia i nazwiska wierzycieli hipotecznych sumy 1800 zł. w. a., którzy do zabezpieczenia wadyum w kwocie 180 zł. w. a. prawo mieć mogą, dalej dla niewiadomej z miejsca pobytu Janny Löwenstein nareszcie dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 10 maja 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do hipoteki realności pod l. $736^2/_4$ weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora Dr. Manscha ze substytucyą Dr. Dziubińskiego i o tem się tych wierzycieli niniejszym edyktem zawiadamia.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(3942 1—3) **Edykt.** L. 4636.

Sokalski c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Salamona Steinbacha w ilości 182 zł. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużników nieobjętej masy spadkowej Jana Paszko i Agnieszki Paszko, ciało hipoteczne stanowiącej na 540 zł. ocenionej realności pod l. 67 w Sokalu na dzień 4 lipca 1881 od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym. Poręczne 54 zł.

W tym terminie nabyć można realność tę nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal dnia 3 maja 1881.

(4123 1—3) **Edykt.**

L. 9884. C. k. Sąd powiatowy w Dolinie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Luizę Wirth że w sprawie Izraela Litwaka jako prawonabywcy Eisika Scherera przeciw niej o 78 zł. 60 ct a. z pn. do zastępywania jej w tej sprawie i w celu doręczenia jej tusądowej rezolucyi z dnia 22 marca 1880 l. 635, którą wpis hypoteczny prawa zastawu dla powyższej wierzytelności w stanie biernym połowy jej realności pod l. top. 1489 w Dolinie na rzecz Izraela Litwaka dozwolony został, kuratora w osobie Jana Heksla z Doliny ustanowiono.

Niniejszym edyktem wzywa się pozwaną, aby o miejscu swego pobytu sądowi doniosła, ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczyła, lub innego zastępca wybrała, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisywać będzie musiała.

Dolina 2 kwietnia 1881.

(3744) **Edykt.**

L. 5218. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firmę Israel Brenner, interesu eskontowe w Stanisławowie do rejestrów dla firm pojedynczych wpisano.

Stanisławów 4 maja 1881.

(3837) **Protokołowanie firmy.**

L 6437. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: Alexander Kozłowski dla przedsiębiorstwa propinacyjnego i młyna w Ochrymowcach w powiecie Zbarazkim.

Tarnopol dnia 11 maja 1881.

(3898) **Obwieszczenie.**

L 7647 C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Leib Hellei", którą tenże używać będzie jako właściciel browaru piwnego w Gdowie, podpisując takową: „Leib Hellei".

Kraków dnia 26 marca 1881.

(4052) **Ogłoszenie.**

L. 3645. Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy wiadomo czyni, że z uchwały z dnia 26 marca 1881 l. 1524 firma „E. Herwy" dla handlu korzennego i wina w Brzeżanach otworzonego, z dzierżycielką „Elżbietą Herwy" do rejestru handlowego dla firm pojedynczych w ks. I str. 99 n. $98\frac{1}{2}$ na dniu 17 maja 1881 została wpisaną.

Złoczów 23 maja 1881.

(4006) **Ogłoszenie.**

L 323. Towarzystwa c. k. uprzyw. kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej przedłożyło podpisanemu sądowi zatwierdzone przez c. k. władzę polityczną: spis posiadłości do związku ciała kolejowego należących, wykaz do karty stanu majątkowego dział II, wykaz do karty stanu biernego dział II i szkic posiadłości a to położonych w gminie Turka, w okręgu tusądowym

Prośbę tę depr. 30 stycznia 1879 l 323 wraz zwyż wyszczególnionemi aktami wykłada się w tutejszej registraturze do powszechnego przejrzenia, otwierając postępowanie przepisane w §. 18 i 35 ustawy dnia 19 maja 1874 l. 70 d. p. p.

Wszystkich, którzy w zbadaniu stosunków prawnych odnośnie posiadłości przyjętych do wykazu kolejowej księgi interes mają, wzywa się, by w trzech miesiącach, t. j. do dnia 27 sierpnia 1881 licząc, w tutejszym sądzie zarzuty swe pisemnie lub ustnie wnieśli. Prawa rzeczowe do gruntów przyjętych na kartę księgi kolejowej, o ile w dniu lub po dniu powyższym od przytwierdzenia tego ogłoszenia na tablicy tutejszej, w 3 miesiące od dnia 27 maja 1881 zgłoszone nie zostaną uwzględnione nie będą.

C. k. sąd powiatowy.

Gwozdziec dnia 28 grudnia 1880

(3818) **Obwieszczenie.**

L. 8156. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Alfred Biasion" którą tenże używać będzie jako właściciel handlu galanteryjnego i optycznego w Krakowie podpisując takową „Alfred Biasion".

Kraków dnia 1 kwietnia 1881.

(4048) **Edykt.**

L. 3797 C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firmę I. F. Steru wyrób piwa w Nagorzance i Trybuchowcach w powiecie Buczacz i wyrób wódki i wypas wołów w Trybuchowcach z siedzibą w Buczaczu do rejestrów dla firm pojedynczych wpisano.

Stanisławów 30 marca 1881.

(3842) **Obwieszczenie.**

L. 4863. C. k. Sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 28 kwietnia 1881 wykreśloną została z rejestru handlowego firm spółkowych firma: S. Wahrhaftiga wdowa i syn (S. Wahrhaftigs Wittwe & Sohn) a natomiast wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: S. Wahrhaftiga syn (S. Wahrhaftig Sohn) handel bławatny w Jarosławiu.

Przemyśl 4 maja 1881.

(3830) **Edykt**

L. 1171. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie wiadomo czyni, że Franciszek Cask z Mogilan uznanym został uchwałą c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 24 marca 1881 l. 6705 marnotrawcą, tudzież że dla niego kuratora w osobie Wawrzyńca Kapeli ustanowiono.

Skawina dnia 8 kwietnia 1881.

(3899) **Obwieszczenie.**

L. 5337. C. k sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 11 maja 1881 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm spółek zarobkowych i gospodarczych zmiana składu Dyrekcyi Towarzystwa zaliczkowego w Jarosławiu, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, a mianowicie, iż przy wyborze członków Dyrekcyi na ogólnem zgromadzeniu dnia 28 marca 1881 odbytem w miejsce Ksawerego Niewiadomskiego na członka Dyrekcyi jako kasyera pensyonowanego c. k. poborcę podatkowego Wibirala Engelberta, zaś w miejsce Aleksandra Krafta na dyrektora zastępcę Bolesława Drohojowskiego właściciela dóbr wybrano.

Przemyśl dnia 18 maja 1881

(3950) **Obwieszczenie** L. 2562

C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Jana Kołtuna, iż przeznaczona dlań tut. sąd. uchwała tabularna z dnia 8 Stycznia 1881 L. 6970 w sprawie tabularnej Maryanny Zielińskiej, Teodora i Agnieszki Lisowskich w przedmiocie wydzielenia z ciała hipotecznego wyk. hip. N. 43 ks. gr. gminy katastralnej Tarnowiec niektórych parcel i utworzenia osobnego ciała tabularnego wydana, z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego ustanowionemu dlań kuratorowi D. Wojciechowi Busiowi adwokatowi w Tarnowie doręczona została.

Tarnów dnia 26 marca 1881.

(3954 3—3. **Edykt**

L. 1648. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Foki Samokiszczuk przeciw Iwanowi Samokiszczukowi o 5 zł. 2 zł. 58 ct. w. a. z pn. odbędzie się tu przymusowa sprzedaż realności w Sokołowie pod l. k. 49 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach: a to dnia 11 sierpnia, 15 września, i 14 października 1881, zawsze o godz. 10 rano a to na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową w kwocie 840 zł. w. a. lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej ceny, zawsze za poprzedniem złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi w kwocie 84 zł.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Kossow 20 lutego 1881.

(3889 —3) **Edykt**

L. 1361. Dnia 18 lipca 1881 o 9 godzinie z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 119 w Kupnowicach nowych, celem zaspokojenia sumy 196 zł. z pn. przez Annę Selcer przeciw Jerzemu Herter prawomocnie wywalczonej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1196 złr. w. a.

Wadyum wynosi piątą część ceny wywołania.

Bliższe warunki, akt oszacowania, tudzież ekstrakt tabularny mogą być przejrzane w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Rudki 25 kwietnia 1881.

(3890 3—3) **Obwieszczenie**

L. 5087 C. k sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 100 zł. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 18 października 1875 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 11 ct. a. w. w dniach 24 czerwca 1881, 18 lipca i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 44 rep. 27 w Leninie małej położonej, pozwanego Stefana Kuryja własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 18go kwietnia 1875 l. 1718 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 19 sierpnia 1877.

3928 3—3) **Obwieszczenie.**

L 53 W dniach 24 czerwca, 5 sierpnia i 9 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Eudokii i Michała Myroników własnej pod l. k. 161 w Myszynie położonej, ciała tabularnego nienastanowiącej, protokołem z dnia 26 listopada 1870 l. 116/71 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 300 i 100 zł. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenienie sądowe wydobyta kwota 1335 zł. w. a. Zakład wynosi kwotę 133 zł. 50 ct. wal. austr.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zestawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 20 stycznia 1881.

(3893 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4867. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 95 zł. 92 ct. a. w. z procentem po 12 pr. od dnia 18 czerwca 1872 bieżącym i 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł. 82 ct. i 4 zł. 26 ct., jakoteż kosztów podania, które w ilości 4 złr. 11 ct. w. a. przyznaje się w dniach 24 czerwca, 18 lipca i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna, przymusowa sprzedaż realności pod l. 50/115 w Strzelbicach położonej, Wasia Mosiaka własnej na rzecz Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(4066 3—3) L. 1174.

Konkurs

celem obsadzenia dla ces. król. sądu powiatowego w Ropczycach dwóch nowo systemizowanych, ewentualnie przy innych sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogących posad adjunktów.

Podania należy w 14 dniach od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej w przepisanej drodze do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie wnieść.

Prezydyum c. k sądu obwodowego

W Tarnowie 30 maja 1881.

(3955 3—3) **Edykt.**

L. 8287. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt. włość. w kwocie 14 rat po 24 zł. i 178 zł. 74 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 69 sub. rep. 134 w Hyżnem położonej ciała hipotecznego niestanowiącej Wojciecha Wallasa własnej, w dniach: 21 lipca, 24 sierpnia, i 28 września 1881, każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 800 zł. w. a.

Wadym 80 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 22 marca 1881.

(4065 3—3) **Konkurs.**

L. 1139. Przy c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie są do obsadzenia dwie nowo systemizowane posady adyunktów sądowych kolegialnych.

Ubiegający się o te dwie nowo systemizowane ewentualnie przy innych sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogące posady adjunktów, wniosą swe podania w dniach 14 licząc od dnia trzeciego ogłoszenia konkursu tego w urzędowym dzienniku gazety lwowskiej — do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów dnia 30 maja 1881.

(4001 3—3) **Edykt.**

L. 5673 Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Sylwestra Iwanowicza, że Aniela Maślankiewiczowa, Emilia Ressel i Juliusz Haisig na dniu 25 kwietnia b. r. do l. 5673 w tym sądzie wnieśli prośbę o wyekstabulowanie prawa Sylwestrowi Iwanowiczowi pełnomocnictwem Juliany de Iwanowicze Adasiewicz z dnia 12 kwietnia 1843 udzielonego objęcia w administracyę i administrowania części domu pod l. k. 15 w Samborze położonego Juliany de Iwanowicze Adasiewicz wedle Dom. I pag. 35 et. 275 n. 5 et. 7 haer. własnej i bronienia procesu w tem pełnomocnictwie wskazanego — w Dom. V pag. 259 n. 31 on. i Instr. XIII pag. 54 n. 2 on. na rzecz Sylwestra Iwanowicza zaprenotowanego, w załatwieniu której termin do przesłuchania Iwanowicza naznaczonym został na dzień 23 września 1881 o godz. 10 rano, dalej że kuratorem ad actum w tej sprawie postanowił mu sąd D. Steuermanna, a tegoż zastępcą D Bułżynowskiego, adwokatów w Samborze zamieszkałych, z których pierwszemu potrzebne informacye Iwanowicz wcześnie nadesłać, lub w sądzie ma się zgłosić, inaczej skutki zaniedbania tego sobie będzie miał przypisać.

Sambor 11 maja 1881.

(4000 3—3) **Edykt.**

L. 4011. Samborski c. k. sąd obwodowy w myśl rekwizycyi Lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 25 maja 1878 do l. 24317 rozpisuje na rzecz c. k. uprz. galicyjskiego banku hipotecznego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż dóbr Pukieniczy, dłużnika Alojzego Śliwińskiego własnych, w celu zaspokojenia sum 725 złr., 725 złr. i 19797 zł. 67 ct. w. a. z pn. i kosztami w jednym terminie, a mianowicie na dniu 4 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano.

Rzeczone dobra sprzedane będą na tym terminie za jakąkolwiek cenę, nawet niżej ceny wywołania 133321 zł. w. a.

Wadyum wynosi 5. pr. tej ceny.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze sądowej

O czem się uwiadamia chęć kupienia mających, tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 8 lutego 1880 jako po dniu wydania ekstraktu tabularnego prawo zastawu na tych dobrach uzyskali. lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub też późniejsza jaka uchwała egzekucyjna w tej sprawie zapaść mająca nie mogła być doręczoną, z tem, że sąd postanowił dla nich w tej sprawie kuratora ad actum p. Dr. Kohn, zaś tegoż zastępcą p. Dr. Pawlińskiego. obu w Samborze zamieszkałych. Sambor 3 maja 1881.

OGŁOSZENIE.

Dnia 10 czerwca 1881 o godz. 10tej przed południem odbędzie się w gmachu galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego przy ulicy Karola Ludwika l. 1 w Sali radnej:

77 losowanie list. zast.	4%	w sumie . . .	154.037 zł.	08 ct.
25 " " "	5%	nieokres. w sumie	97.400 "	— "
15 " " "	5%	okres. w sumie .	171.700 "	— "

Z Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego

We Lwowie dnia 1 czerwca 1881.

Stokowski
sekretarz.

(4141) L. 3163.

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

W celu wycofania i zunifikowania istniejących na cztery emisye rozłożonych i w rozmaitym porządku w poszczególnych wykazach hipotecznych księgi kolejowej zapisanych długów obligacyjnych c. k. uprz. kolei galic. Karola Ludwika mianowicie:

pożyczki z dnia	**1 lipca 1863**	**w kwocie**	**15,000.000**	**złotych w sreb.**
„ „	**1 lipca 1867**	„	**10,800.000**	„ „
„ „	**1 lipca 1871**	„	**8,400.000**	„ „
„ „	**1 lipca 1872**	„	**5,700.000**	„ „

zaciągła rada zawiadowcza na podstawie udzielonego jej przez nadzwyczajne walne zgromadzenie akcyonaryuszów na dniu 31 maja 1881 r. upoważnienia pożyczkę 4½%ową w kwocie 40,650.000 złotych w srebrze w 135.500 częściowych obligach, spłacić sią mających. najdalej w przeciągu lat 70 w drodze wylosowania.

Pożyczka ta użytą być może jedynie na wyż wskazane cele. jest w księdze kolejowej prawem zastawu zabezpieczoną i co do pierwszeństwa hipotecznego postępuje w miarę wykreślenia w księdze kolejowej wycofanych z obiegów obligów pierwszeństwa należących do wycofać się mających czterech emisyj, tak, iż pożyczka ta po wykreśleniu dawniejszych pożyczek na wszystkich liniach w księdze kolejowej na pierwszem miejscu zaintabulowaną będzie.

Posiadającym obligi pierwszeństwa wycofać się mających czterych emisyi ofiaruje się wymiana 5%owych oblgów na 4½%owe obligi pierwszeństwa z dodatkiem 10%owym tak, że za każde 10 sztuk 5% obligów przyznaje się 11 sztuk 4½%owych obligacyi po 300 zł za resztę zaś niedająca się wyrównać efektywnie papierami dopłatę w gotówce w kwocie 28 zł. 50 ct. w. a. w srebrze od każdej obligacyi albo też przypadająby wedle kursu ekwiwalent w markach niem. (Tak tedy n. p. za 5 sztuk 5 pr. procentowych obligacyj wydawać się będzie 5 sztuk 4½%owych obligacyj nowej pożyczki efektywnie a 142·50 zł. w gotówce, tak samo otrzyma posiadający 19 sztuk 5%owych obligacyj w zamian 20 sztuk 4½%owych obligów pierwszeństwa fektywnie a 256·50 zł. w gotówce).

Ktoby z posiadających 5% obligi pierwszeństwa wyszczególnionych czterech emisyi reflektował na ofiarowaną niniejszem wymianę, zechce wymieniać się mające obligacye w czasie od 10 czerwca b. r. zgłosić i złożyć w jednym z poniżej wskazanych kantorów wymiany.

we WIEDNIU w kasie c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika,
„ „ w c. k. uprz. austryackim zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu,
„ „ u pana S. M. Rothschilda,
„ KRAKOWIE w gal. banku dla handlu i przemysłu,
„ LWOWIE w filii c. k. uprzy. austryackiego zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,
„ „ w c. k. uprzy. galic. akcyjnym banku hipotecznym,
„ BERLINIE w banku dla handlu i przemysłu,
„ „ w banku niemieckim,
„ „ u pana S. Bleichrödera,
„ „ u panów Cohn Bürgers & Comp.,
„ „ u panów Richter & Comp.,
„ WROCŁAWIU w szląskiem stowarzyszeniu bankowem,
„ DREZDNIE w banku drezdeńskim,
„ „ we filii ogólnego niemieckiego zakładu kredytowego
„ FRANKFURCIE n. M. we filii banku dla handlu i przemysłu,
w FRANKFURCIE n. M. u panów M. A. Rothschild i synów,
„ HAMBURGU u panów L. Behrens i synów,
„ LIPSKU w powszechnym niemieckim zakładzie kredytowym,
„ MONACHIUM u panów Merck Finck & Comp.,
„ STUTTGARDZIE u panów Pflaum & Comp.

1. do przedłożonych obligów dołączyć należy bieżące kupony i talony.

2. Złożenie obligów uskutecznić należy zapomocą spisu podwójnie sporządzonego.

3. za kupon procentowy płatny 1 lipca 1881 r. wypłaci się zaraz przy złożeniu 7.50 w. a. w srebrze, albo też przypadający wedle kursu ekwiwalent w markach niem. tak samo wypłaconą będzie zaraz w gotówce niedająca się efektywnie papierami wyrównać różnica powstała przy wymianie.

4. Wymiana względnie wydawanie nowych 4½%owych obligów pierwszeństwa, rozpocznie się najdalej od 1go sierpnia b. r. a mianowicie w tych kantorach wymiany, gdzie zgłoszono względnie złożono wymieniać się mające 5%owe obligacye.

5. Obligacye aż do 1go września b. r. nie odebrane, o ile w tym względzie nie nastąpiło specyalne porozumienie z właściwym kantorem wymiany; od terminu powyższego złożone będą na rachunek uprawnionego do odbioru, w głównej kasie c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika we Wiedniu Kaerntnering Nr. 7.

Rozumie się samo przez się, że powyższe postanowienia nie rozciągają się na te obligacye, które w skutek wylosowania już zapadły, jakoteż że przyznane tamże uwzględnienia nie mają zastosowania do obligacyj na czas nie zgłoszonych i w skutek tego wylosować się mających.

Wiedeń dnia 2 czerwca 1881.

Rada Zawiadowcza c. k. uprzyw. galic. kolei
Karola Ludwika.

C. k. uprz. kojej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

XXVI Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów z dnia 31 maja 1881 powzięło następujące uchwały:

1. Upoważnia się Radę zawiadowczą, aby w celu zunifikowania względnie wycofania dotychczasowego długu obligacyjnego, 5% w srebrze przynoszącego, składającego się ze czterech emisyi t. j.:

Z pożyczki z dnia 1 lipca 1863 r. w kwocie 15,000.000 złr.
Z II pożyczki z dnia 1 lipca 1867 r. w kwocie 10,800.000 złr.
Z III pożyczki z dnia 1 lipca 1871 r. w kwocie 8,400.000 złr.
Z IV pożyczki z dnia 1 lipca 1872 w kwocie 5,700.000 złr.

razem 39.900.000 złr., z którego to długu pozostało dnia 1 stycznia 1881 r. do spłacenia 37,282.200 złr. w 124.274 sztukach obligów, po 300 złr. — zaciągnęła nowy, jednolity dług obligacyjny 4½% w srebrze przynoszący i najdalej w przeciągu 70 lat spłacić się mający w kwocie 40,650.000 złr. w 135.500 obligacyach częściowych po 300 złr. i prawo zastawu dla tego długu w księdze kolejowej hipotecznie zabezpieczyła.

2. Pożyczki tej użyć można jedynie w celu wycofania istniejących czterech 5%owych pożyczek.

3. Posiadającym obligi pierwszeństwa istniejących czterech pożyczek ofiaruje się zamiana 5%towych obligacyi na 4½%towe obligi pierwszeństwa długu jednolitego z dodatkiem 10%towym, tak że za każde 10 sztuk 5%towych otrzymać będzie można 11 sztuk 4½%towych obligacyi a gdyby ze względu na zgłoszoną ilość obligów wymiana ta nie dała się uskutecznić efektywnie w obligacyach, natenczas pozostała nie dająca się wyrównać różnica, wyrównaną będzie w gotówce stosownie do ekwiwalentu kursowego, przez Radę zawiadowczą oznaczyć się mającego.

4. Tak pieniądze potrzebne do spłaty obligacyi wylosowanych na podstawie nadzwyczajnego sposobu wylosowania dozwolonego IIIcim rozdziałem warunków dotyczących oprocentowania i umorzenia wszystkich obligów częściowych wycofać się mających czterech emisyi — dalej kwoty przeznaczone do ewentualnego zakupna giełdowego wycofać się mających obligacyi — wreszcie pieniądze potrzebne do pokrycia dyferencyi, które przy konwersyi nie dają się efektywnie wyrównać obligacyami — uzyskać należy w drodze sprzedaży 4½%towych obligacyi, które pozostały nie wymienione.

Wiedeń dnia 31 maja 1881. 4168 2 3

(Przedruk nie opłaca się.) **Rada zawiadowcza.**

Z drukarni Wł. Kozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Warsz.   Papier z c. k. uprzyw. fabr. pap. Schlöglmühl